

LESU ZDAR 10/06

LČR vypsalý veřejnou soutěž na lesní práce

Lesy přecházejí z komunikační defenzívy

Návštěva na LZ Boubín

Jízda v kočáře je sport jako každý jiný

Zelené schránky





- 3 úvodní slovo
- 4 **Lesu zdar mění tvář**
od tohoto čísla dochází ke změně designu našeho vnitropodnikového časopisu Lesu zdar
- 6 **LČR vypsalý veřejnou soutěž na lesní práce**
- 9 **Lesy přecházejí z komunikační defenzívy**
říká Robert Kvapil, vedoucí odboru marketing a PR
- 10 **mediální obraz LČR je pro nás velkou výzvou**
- 12 **sláva roštejnské obory obnovena po 414 letech**
první školní den letošního roku pořádala Lesní správa Telč malou slavnost
- 15 **práce s dětmi a mládeží je vkladem do budoucna**
během letních prázdninových měsíců jsme uskutečnili průzkum
- 16 **jsem rád, že LČR nejsou jen producentem dřeva**
říká PhDr. František Zborník, nový člen grantové komise LČR
- 17 **sponzorské dary jdou z centra, ale i z krajů**
- 20 **Sasové založili podnik státních lesů**
- 24 **šumavským lesníkům pomáhá i rys**
lesní závod Boubín obhospodařuje lesy střední a jižní části Šumavy
- 28 **na polesí Zatoň zalesňují nejvyšší hektar**
- 29 **dobrá spolupráce ochránců přírody s LČR**
- 30 **jízda v kočáře je sport jako každý jiný**
- 32 **fotografování v oborách**
mnoho fotografií zvěře využívá možnosti získávání snímků v oborách
- 34 **LČR pomáhají ohroženým druhům**
- 36 **otevřený dopis Vědecké radě LDF MZLU v Brně**
- 37 **zelené schránky**
- 40 **nové odborné publikace a knihy z oboru lesnictví a příbuzných oborů**

LESU ZDAR Časopis lesníků a přátel lesa

Adresa redakce:

LČR, s. p., Přemyslova 1106, 501 68 Hradec Králové,
tel.: + 420 495 860 265 (276), fax.: + 420 495 262 391, e-mail: jonas@lesy.cz

Vydává: Lesy České republiky, s. p., Přemyslova 1106, Hradec Králové 8, IČ: 42196451,
Evidenční číslo Ministerstva kultury: 11416, ISSN 1214-4835

Redakční rada: Předseda: Ing. Václav Lidický; Členové: Ing. Vlastimil Hudeček,
Ing. Jaromír Latner, CSc., Ing. Pavel Starý, RNDr. Jiří Stonawski

Redakce: Ing. Jaroslav Jonáš

Podepsané články nemusí nutně vyjadřovat stanovisko vydavatele.

Redakce si vyhrazuje právo krácení příspěvků.

Sazba: Studio Marvil

Tiskne: Tiskárna Nové Město, s. r. o.; Přetisk povolen pouze se souhlasem redakce
(Uzávěrka příštího čísla 27. 10. 2006)

úvodní slovo



Vážení kolegové, po dobu třinácti let své existence působí společnost Lesy České republiky (dále už jen LČR) jako stabilizovaná firma. O tom svědčí ratingové ohodnocení za rok 2005. CRA Rating Agency, a.s., přidružený člen Moody's Investors Service, udělila LČR dlouhodobý CRA Rating na úrovni A+ / czAaa, což je nejvyšší hodnota ratingu, kterou může získat podnikatelský subjekt registrovaný v ČR.

Navíc náš podnik dne 5. 10. 2006 završil proces implementace integrovaného manažerského systému úspěšným absolvováním certifikačního auditu firmou Bureau Veritas Certification Czech Republic, s.r.o. LČR tak obdrží příslušné certifikáty systému managementu jakosti podle referenčního standardu ISO 9001:2000 a spotřebitelského řetězce lesních produktů podle standardu CFCS 1004:2005. Všem, kteří mají podíl na dosažení tohoto úspěchu patří můj veliký dík.

— LČR mají nyní třístupňovou organizační strukturu. V roce 2005 uvnitř této struktury začaly průběžně probíhat dílčí úpravy počtu organizačních jednotek třetího stupně řízení. Cílem těchto úprav je dosažení optimálního počtu lesních správ (LS) a revírů vzhledem k výměře lesního majetku a objemu hlavních lesnických činností.

— Naším základním strategickým záměrem a snad i společným cílem by stále mělo být udržet státní podnik Lesy České republiky v pozici ekonomicky silné instituce a vybudovat stabilní zázemí tak, aby v dlouhodobém horizontu mohly LČR fungovat jako kompaktní, moderní a efektivní společnost s jasnou vizí a to jak v oblasti obhospodařování lesa, tak i v jeho mimoprodukčních činnostech. Protože silná a velká společnost sama o sobě nezajistí efektivitu, musí LČR k upevnění své pozice obnovit důvěru veřejnosti, stabilizovat právní vztahy a vytvářet optimální přidanou hodnotu pro vlastníka.

— Rád bych na tomto místě ještě zmínil, že mezi naše neaktuálnějšími úkoly v rámci stabilizačního programu pro následující měsíce patří zajištění nových výběrových řízení a s nimi přímo provázaná stabilizace vztahů s obchodními partnery. Nedílnou součástí stabilizačního programu je zajišťování kvalitní komunikace uvnitř a vně společnosti. Nová komunikační strategie výrazně posílila činnost směrem k veřejnosti. Komunikační strategie byla nastavena na tři pilíře a to environmentální, rekreační a ekonomický. Každá z těchto složek má svoji komunikační strategii a komunikační kanály.

— Všechny aktuální informace, včetně hospodářských výsledků minulého roku najdete ve Výroční zprávě LČR za rok 2005, která právě vyšla. Myslím si, že v ní najdete spoustu zajímavých a užitečných informací.

— Pěkný začátek barevného podzimu přeje

A handwritten signature in black ink, reading 'Koniček', with a stylized flourish at the end.

Ing. František Koniček
generální ředitel LČR

Lesu zdar mění tvář

Jak jste si mohli všimnout, od tohoto čísla došlo ke změně designu našeho vnitropodnikového časopisu Lesu zdar.



Vážené kolegyně, vážení kolegové!

Jak jsem Vás již informoval v minulém čísle, náš časopis mění zásadním způsobem svůj styl. Jedním z důležitých aspektů vnímání naší firmy je totiž i její design.

Tím je myšlen vizuální styl našich materiálů, časopisu i nejrůznějších prezentací. Chceme-li budovat sebevědomí a respekt k lesnickému řemeslu, musí se to odrážet i v barvách, grafickém rozložení a kvalitě fotografií a z materiálů musí být na pouhý pohled vidět prvotřídní profesionalita, jednotnost a kontinuita. Naším cílem je, aby časopis vypadal moderněji a mohl se utkávat v soutěžích o nejlepší firemní časopis roku, a zároveň aby reprezentoval společnost se všemi jejími atributy. Kdo jiný by měl mít takovou ambici než podnik, který patří k největším v zemi a má tak bohatou tradici?

— Velká pozornost byla věnována i změně struktury a obsahu, která samozřejmě proběhla před změnou grafické úpravy. Kromě strategických informací z vedení firmy chceme přinášet i více informací z vašeho života. Zároveň poukazovat na různé problémy, které nás tíží a naopak vyzvedávat to, co dobrého se nám či Vám povedlo. Lidské oko by též mělo zabrousit na odlehčená témata, která zrovna nesouvisí s naším podnikem, ale mohla by být zajímavá k přečtení.

— Říjnový Lesu zdar vychází ve zcela novém grafickém kabátě. Jak vidíte, nejde o drobnou korekci, ale skutečně o zcela novou podobu, která časopis přiblíží modernímu světu. Je kladen důraz na kvalitní fotografie i detaily provedení, jako je písmo, úprava grafů a tabulek. Vše musí souviset a navazovat na jednotnou linii. Fotografie

musí pohládit oko. Navíc mezi lesáky je spousta velmi kvalitních fotografů. Chceme se srovnávat s nejkvalitnějšími firemními časopisy světových firem působících v našem oboru. Jako příklad uvádím firemní časopis firmy STORA ENZO.

— Pevně věřím, že se Vám nový design a struktura bude líbit. Pokud ne, nebojte se nám přes Zelené linky a schránky sdělit svůj názor. Je to přece Váš časopis.

— Chceme, aby společnost Lesy ČR byla vnímána jako moderní, avšak tradiční společnost, která uznává hodnoty dlouhodobého rozvoje, která myslí na budoucnost a pevně reprezentuje svoji profesionální kulturu. Věřím, že Lesu zdar zachováte svou přízeň, a hlavně čas, který budete jeho čtení věnovat.

Ing. Robert Kvapil, ředitel marketingu a PR



K rozhovoru o grafické úpravě a firemních časopisech vůbec jsme si pozvali Pavla Zelenku, z grafického studia Marvil, jejichž návrh zvítězil v soutěži na novou podobu našeho časopisu.

V rukou držíme nově upravený časopis naší společnosti – Lesu zdar. Byla práce na jeho novém designu pro vás výzvou?

— Určitě, možnost uplatnění naší práce nás samozřejmě vždy potěší a přizvání do konkurzu bezpochyby projevem zájmu je. Musím ale přiznat, že obecně máme na výběrová řízení v oblasti grafického designu spíše skeptický názor a účastníme se jich opravdu jen výjimečně. Vždy totiž záleží, jak jsou formulovány podmínky a zadání. Pokud máme dojem, že zadavatel vlastně neví, co chce, a jde mu jen o přehledku nápadů, pak se neúčastníme. V případě Lesů ČR jsme ale ze za-

dání měli pocit, že zadavatel ví, kam směřuje, a ví, proč a jak chce časopis měnit.

— V průběhu prací jsme si také upravili představu o společnosti Lesy ČR. Přece jen podle všeobecných informací z tisku a televize jsme měli pocit, že se jedná o podřízenou složku ministerstva zemědělství, tedy spíše o jakýsi úřad než o podnikatelský subjekt, který je součástí běžných tržních mechanismů.

Byla změna podoby časopisu potřebná a proč?

— Základem je určitě postupná změna firemní strategie a orientace na zlepšení komunikace uvnitř firmy. Od toho se odvíjí změna obsahu, která se pak musí projevit



i ve vzhledu. Stávající podoba časopisu, ačkoliv řemeslně zvládnutá, neměla žádný silný náboj. Časopis dle mého názoru ani neurážel, ale ani nijak zvlášť neupoutal, a to je pro jakýkoliv časopis nebezpečné. I vnitrofiremní časopis, ač se to nezdá, je vystaven konkurenčnímu tlaku. Soupeří o pozornost a hlavně o čas čtenářů, a i když je k dostání zdarma, musí přinášet zajímavé informace v takové formě, aby čtenáře zaujal.

Vnímáte tedy vnitropodnikový časopis jako silný komunikační nástroj?

— Naprosto jednoznačně. Jen úplný laik se může domnívat, že zaměstnance lze informovat jen pomocí hromadných e-mailů nebo oběžníků generálního ředitele. Samozřejmě, normy a řídící dokumenty se takto distribuovat mohou, ale to přece není jediný typ informací, které vedení potřebuje sdělit. Naše každodenní pracovní komunikace má různé roviny, od strohých pokynů, přes diskuse až po běžné neformální debaty. A časopis je schopen ve všech těchto rovinách fungovat, sdělit podstatné, poskytnout prostor k diskusi, a v neposlední řadě také prostě pobavit. Ale firemní časopis není pouze „hlásku troubou“ vedení – často opomíjenou a přitom důležitou funkci je propojovat zaměstnance mezi sebou navzájem. Jednoduše řečeno, časopis je ideálním prostředkem, jak budovat úplnou představu o firmě. A zcela konkrétně u Lesů, podniku s celorepublikovou působností a s tolika zaměstnanci, je jeho úloha nezastupitelná.

V době internetu se ale spíše zdá být správným trendem přesunovat více informací do elektronické podoby, zejména na intranet. Co si o tom myslíte?

— Myslím, že jde o přechodný trend. Internet (a jeho podniková obdoba intranet) je sice nové, a tudíž „módní“ médium, ale prozíraví manažeři vědí, že pouze rozšiřuje škálu komunikačních kanálů a že nejde o plnohodnotnou náhradu tištěného časopisu. Abych použil jednoduchý přírůbek – na internetu je přece spousta informací a zábavy zdarma, přesto tištěné a placené časopisy nezanikly. A to dokonce ani v případě klasických novin, kde je konkurence internetu nejsilnější. Všeobecně je totiž čtení z počítače vnímáno jako pracovní úkon. Jsou situace, kdy počítač k dispozici nemáme, navíc čtení z obrazovky neskýtá takové pohodlí a nepřináší pocit komfortu. Předpokládám, že speciálně v případě Lesů bude asi mnoho zaměstnanců, kteří plní své pracovní povinnosti v terénu, kde je nepředstavitelné, že by vůbec měli počítač s sebou a připojovali se na intranet.

Jaké jsou vlastně vaše zkušenosti s vnitropodnikovými časopisy?

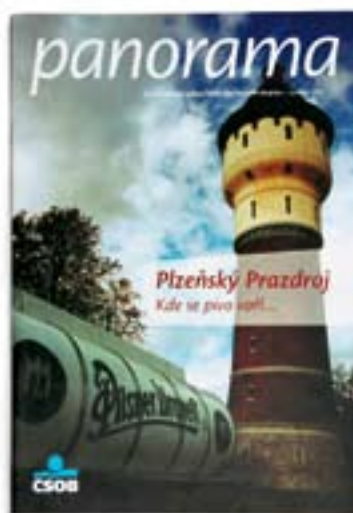
— Firemní časopisy připravujeme už téměř deset let.

Nechci, aby to znělo neskromně, ale myslím, že na trhu není mnoho grafických studií s tak bohatými zkušenostmi. V roce 1997 jsme začali pracovat na titulech pro ČSOB a dodnes upravujeme zaměstnanecký bulletin Kompas, měsíční magazín Kontakt a klientský čtvrtletník Panorama. Klientský magazín ČSOB byl tuším v roce 1999 vyhlášen firemním médiem roku. Před třemi lety jsme vyhráli výběrové řízení na zaměstnanecký časopis skupiny ČEZ, který vloni získal druhé místo v soutěži firemních periodik. V průběhu let jsme firemní periodika upravovali pro známé firmy jako např. Siemens, Jan Becher nebo Volkswagen, pro kterou pracujeme dodnes.

Mohl byste čtenářům mohl popsat nový vzhled a smysl změn, které jste udělali?

— Začnu u titulní strany, kde jsme využili skutečnosti, že časopis nemusí respektovat tradiční komerční nároky stánkových prodejců. Název „Lesu zdar“ je natolik originální, že jsme z něj učinili hlavní motiv obálky. Záměrně zvětšený titulek tak „pozdraví“ čtenáře již z deseti metrů. Uvnitř je časopis doslova napěchovaný informacemi, proto jsme se jej snažili především provzdušnit a současně zpřehlednit. Textům jsme dopřáli nové moderní písmo, které časopisu dodává unikátní charakter, a fotografiím zase prostor. Základní (a trochu nudnou) zeleno-zelenou barevnost jsme oživil kontrastní sytou červení. Důležitou součástí změn je i změna materiálu: domníváme se, že blyštivých magazínů existuje až příliš, a „lesnímu“ časopisu daleko více sluší přírodní ofsetový papír, na němž mají barvy měkký tón a jehož sametový povrch příjemně pohladí, když jej vezmete do ruky.

— Mgr. Martin Sýkora, Ředitelství LČR



LČR vypsalý veřejnou soutěž na lesní práce

Státní podnik Lesy České republiky (LČR) 6. 10. 2006 vyhlásil jednoroční tendry na práce v lesích. Předpokládaná hodnota celé zakázky činí 6,08 miliardy korun bez DPH a týká téměř všech ploch státních lesů. Nabídky mají zájemci předložit do 13. listopadu do 13. hodiny. Vítězové budou známi do konce roku. Podle nových smluv by se mělo začít pracovat od 1. ledna 2007.

Lesní porosty jsou v soutěži, která běží v režimu zákona o zadávání veřejných zakázek, rozděleny na 278 územních jednotek. Hlavním kritériem hodnocení s váhou 80 procent je cena. Váhu deseti procent mají výše záruky a výše smluvní pokuty za prodlení s dodáním sortimentu dříví. V minulosti tvořila cena jen polovinu váhy nabídky, zbytek připadal na takzvané reference, často subjektivní povahy. A právě toto chce současné vedení Lesů ČR napravit.

— Některé lesnické firmy nyní ale tvrdí, že vypsaní pouze jednoročních tendrů může způsobit problémy v lesnickém sektoru, protože firmy nestihnou na přelomu roku přestěhovat své kapacity. Také údajně hrozí, že v případě odvolání neúspěšných uchazečů se práce v lesích na několik měsíců zastaví. „Dočasně by mohlo být ohroženo až 4000 pracovních míst v lesnictví. Tito lidé nebudou mít klidné Vánoce,“ řekl ČTK ředitel České asociace podnikatelů v lesním hospodářství Jiří Kořínek. Kladem nynějších tendrů podle něj ale je, že byly vyhlášeny podle zákona, o což asociace usilovala od roku 2004.

— Termín a přípravu tendrů nejvíce kritizuje největší česká lesnická firma CE WOOD. LČR tendry podle vedení CE WOOD nevyhlásily včas a firma kvůli tomu bude muset propustit ke konci roku přes 2 000 z celkových 4 200 zaměstnanců. Neví totiž, zda pro ně bude mít práci. Lesy ČR kritiku odmítly. „Nové vedení LČR je ve funkci teprve

půl roku,“ říká generální ředitel Lesů České republiky Ing. František Koniček. „Čas, za který jsme stihli veřejnou soutěž vyhlásit, je podle mého názoru rekordní. Objem lesnických prací zůstane zachován. Může dojít k přesunu pracovníků dle toho, které firmy uspějí ve veřejné soutěži, ne však k absolutnímu poklesu. Lidé v lesnickém sektoru je naopak málo a Lesy ČR si jejich práce váží.“ Případnému nedostatku dřeva na začátku příštího roku chtějí LČR předejít vyšší těžbou do konce roku a vytvořením větších zásob.

— Rozhodnutí LČR vypsat nové tendry schvaluje Odborový svaz dřevo-lesy-voda. „Konečně snad skončilo období, kdy se práce v lese ze strany LČR zadávala formou takzvaného výběrového řízení, jehož kritériem bylo zadat práci spřízněným duším,“ uvedl předseda lesnických odborů Rudolf Kyncl.

— Vypsáním nových tendrů se LČR snaží napravit stav vyplývající z toho, že Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (ÚOHS) označil smlouvy vzešlé ze dvou kol tendrů v roce 2005 za nezákonné. Bývalé vedení LČR tato výběrová řízení, která se týkala více než poloviny lesů, totiž nevypsalo podle zákona o zadávání veřejných zakázek. Na zbylé části lesů firmy pracují podle smluv, které končí ke konci letošního roku. „Tímto krokem Lesy ČR uzavřou činnosti smluvních partnerů tam, kde ÚOHS výběrová řízení z roku 2004 a 2005 prohlásil za nezákonná,“ dodává Ing. Koniček. „Současně náš podnik





splní nařízení tohoto úřadu uvést smluvní vztahy Lesů ČR do souladu s právními předpisy. Žádná jiná zákonná možnost v tuto chvíli pro Lesy ČR neexistuje.“

— Během příštího roku by LČR dle zákona č. 137/2006 Sb. měly vyhlásit takzvané střednědobé tendry na nejméně tři roky. Smlouvy z nich by platily až po skončení smluv z jednoročních tendrů, tedy od ledna 2008. Vedení Lesů ČR a představitelé obou profesních sdružení se současně dohodli, že přechodné období bude využito k definování zadávacích podmínek a k přípravě dokumentace pro střednědobá výběrová

řízení právě na období nejméně tří let. „Očekávám, že během tohoto roku by mělo dojít k vynesení definitivních soudních výroků k podaným žalobám ve sporných záležitostech a bude tak po právní stránce ukončen vleklý spor o charakter uzavřených smluv z minulých let,“ dodává ředitel Koníček. „Justice zdoluhavým řešením této závažné kauzy prodlužuje nejistotu v podnikatelském prostředí v tomto tržním segmentu, přičemž právě existence právní jistoty by urychleně a výrazně přispěla k vytvoření standardního a stabilního prostředí v lesnicko-dřevařském komplexu.“ — Bc. Tomáš Vyšehrad a ČTK

tendry jsou konečně skutečností

Jedním z nejsledovanějších a nejdiskutovanějších témat posledních několika měsíců bylo bezesporu vyhlášení veřejné soutěže na dodávky pěstebních a těžebních služeb na rok 2007. Vedení podniku Lesy ČR za tímto účelem dne 27. 9. 2006 svolalo management meeting, na kterém se sešli zástupci KI, LZ, LS a OST.

Přítomní se z úst generálního ředitele Ing. Františka Koníčka dozvěděli o aktuální situaci v rámci zadávání lesnických zakázek. Byli seznámeni s návrhem řešení dalšího postupu LČR, s právními, výrobně-technickými a finančně-ekonomickými aspekty tohoto řešení a s návrhem obchodního modelu pro rok 2007.

Ing. Koníček poté informoval o nutnosti dalšího jednání se zakladatelem, potažmo s ministryní zemědělství MVDr. Miladou Vicenovou. Ta v den management meetingu vydala tiskové prohlášení, ve kterém vyjádřila svůj nesouhlas s některými kroky generálního ředitele. Členové vedení LČR proto okamžitě po meetingu odjeli na jednání s ministryní, aby jí vysvětlili všechny právní a hlavně časové aspekty celé problematiky. Ministryně

po jednání uvedla, že není přesvědčena o tom, že vyhlášení výběrových řízení je pro LČR jedinou možnou cestou, a doporučila spíše dál pokračovat v jednáních se smluvními partnery. Nicméně konstatovala, že rozhodnutí o dalším postupu je na generálním řediteli LČR, kterému nemůže v tomto směru nic nařídit, ani nést odpovědnost za další postup LČR.

— Dne 3. 10. 2006 bylo pak rozhodnuto o vyhlášení veřejné soutěže. V pátek 6. 10. 2006 byly na informačním systému o veřejných zakázkách <http://www.isvzus.cz> a na webu LČR www.lesy-cr.cz zveřejněny podmínky tendrů. Za účelem další koordinace proto byla na stejný den svolána porada zástupců KI a LZ. Na té byl schválen následující harmonogram.



HARMONOGRAM DALŠÍHO PRŮBĚHU VEŘEJNÉ SOUTĚŽE:

Prohlídky pracovišť

- proběhnou na jednotlivých lesních správách (LS) v době od **10. do 31. 10. 2006**
- každá LS určí tři termíny prohlídek pro každou smluvní územní jednotku (SÚJ)
- o prohlídce pracoviště musí být pořízen **zápis**, ve kterém budou uvedeny případné dotazy zájemců a odpovědi na ně
- při prohlídce pracoviště nebudou zájemcům předávány žádné písemné podklady

Termín podání nabídek

- ze strany zájemců je to **do 13. 11. 2006** (do 13.00 hod.)

Otevírání obálek

- **14. 11. 2006** jmenovaná komise začne **otevírat obálky**
- **otevírání** bude ukončeno **do 24. 11. 2006**

Hodnocení nabídek

- bude probíhat **od 27. 11. do 8. 12. 2006**

Oznámení vítězů výběrových řízení

- vítězové výběrových řízení by měli být známi dne **11. 12. 2006**

Podepsání smluv

- dne 27. 12. 2006 uplyne zákonná lhůta pro podání případných námitek

- k tomuto datu by se měly podepisovat smlouvy

Ukončení smluv z minulých výběrových řízení

- smluvní partneři LČR byli dopisem LČR vyzváni, aby po 1. 1. 2007 nepokračovali v plnění, u tzv. nových smluv byli vyzváni k ukončení činnosti
- Toto je optimální varianta v případě, že nebudou podány námitky. Pokud budou námitky podány, budou se s nimi LČR vypořádávat do 5. 1. 2007. Neúspěšní zájemci se pak mohou obracet na ÚOHS do 20. 1. 2007, v takovém případě by se smlouvy podepisovaly od 9. 2. 2007 – toto je ale už přehnaně nepříznivá varianta. Vedle toho existuje v teoretické rovině i varianta, že by ÚOHS zakázal Lesům ČR podepisovat smlouvy, což ale nepředpokládáme. Pokud nebudou do konce roku uzavřeny smlouvy, přistoupí LČR například k tzv. jednacímu řízení bez uveřejnění podle zákona č. 137/2006 Sb. o veřejných zakázkách.
- Zpracovatel dřeva i ministerstvo průmyslu apelují na LČR, aby byla provedena taková opatření, aby nedošlo k ochromení trhu se dřevem nebo k zastavení dodávek dřeva zpracovatelům. Důvody na straně LČR nejsou, v roce 2006 bude vytěžen největší objem dřeva od založení LČR a současně jsou přijímána veškerá opatření zajištění dostatku dříví na trhu na přelomu roku 2006/2007.

Zajištění výroby v závěru roku 2006 a z toho plynoucí úkoly:

- Cílem LČR je dostat na trh se dřívím v předstihu 10% objemu bilancovaných ročních těžeb roku 2007 ještě v roce 2006 (tedy nikoliv přetěžení ale předtěžení zejména z důvodů klimatických).
- Dodávkami dříví je třeba překlenout potenciální nedostatek dřeva u odběratelů na přelomu roku 2006/2007 pomocí VŘ na zvýšené těžby na konci roku 2006.
- Předmětem zakázky bude výroba dříví a jeho prodej smluvním partnerům.
- Hodnotou veřejné zakázky bude cena (100%) provedené služby pro LČR (výroba dříví na lokalitě „P“), jediným hodnotícím kritériem finanční saldo (rozdíl mezi cenou prodaného dříví a cenou poskytnuté služby).
- **Podklady pro výběrová řízení musí být zpracovány do 13. 10. 2006** – musí být vybrány zejména porosty s vyšším podílem vlákninových sortimentů, na tzv. „zimních pracovištích“ – tedy na pracovištích dostupných v zimních podmínkách.
- Pověřenými pracovníky přímo řízených LZ bude provedeno nezávislé posouzení technologické realizovatelnosti konkrétních porostů u všech KI.
- Zpracované podklady pro výběrová řízení zašlou ředitelé KI LČR tak, aby na ředitelství LČR byly **nejpozději dne 13. 10. 2006 do 12.00 hod.**
- Výběrová řízení musí být vyhlášena **nejpozději do 17. 10. 2006**.
- V těchto výběrových řízeních bude osloveno vždy **nejméně pět uchazečů**: v první řadě stávající smluvní partner, pak bývalý smluvní partner, některý z tradičních smluvních partnerů, který výrazně neuspěl ve VŘ I. a II. 2005, dále spolehlivý smluvní partner v rámci KI, který může disponovat příslušnou kapacitou a případně další. Osloveným uchazečům je třeba poskytnout maximální součinnost.
- **Vyhodnocení výsledků výběrových řízení** bude provedeno **nejpozději do 27. 10. 2006**. Je nutné následně poskytnutí maximální součinnosti vítěznému subjektu! Veškerá hmota z projektovaných těžeb (10%) se musí vytěžit v roce 2006, přičemž lesní správce zodpovídá za objem dříví realizovaného na LS. Ředitel KI zodpovídá za objem dříví realizovaného na KI (časové přesuny) a ředitel LZ zodpovídá za objem dříví realizovaného na LZ a detašovaných pracovištích.
- Pokud nastanou problémy nebo krizové situace, budou zapojeny i lesní závody.
- Lesní závody mohou **na dobu určitou přijímat** kapacity uvolňované jinými subjekty.

Lesy přecházejí z komunikační defenzívy

„Když jsem nastoupil do LČR a měl jsem první kontakt s novináři, nestačil jsem se divit,“ říká Robert Kvapil, vedoucí odboru marketingu a PR. „Atmosféra byla velmi napjatá, vrhli se na mne s vervou, které sotva šlo čelit. Řešil jsem to tím, že jsem novinářům věnoval mnoho času a jednotlivá problematická témata jsme si začali vysvětlovat. V tu chvíli nás novináři začali brát jako partnera a ne jako podivné osoby, které se před nimi schovávají. V době kauz a neustálých napadání to byl asi největší obrát, který jsem zatím v komunikaci zažil. Nyní nastoupil nový tiskový mluvčí, aby v této práci pokračoval. Začali jsme nově sledovat statistiky mediálních výstupů. Jsou to velmi zajímavá čísla.“

mediální výstupy v září:	pozitivní	neutrální	negativní	celkem
Euro	0	2	0	3
Haló noviny	0	4	0	4
Hospodářské noviny	2	3	0	6
Lidové noviny	1	1	0	2
Marketing & Media	0	1	0	1
Metro	0	1	0	1
Mladá fronta DNES	6	10	0	17
Nedělní svět	0	1	0	1
Právo	3	6	0	9
Profit	1	2	0	3
Strategie	1	0	0	1
Šíp	1	0	0	1
Technický týdeník	0	1	0	1
Zemědělec	1	2	0	3
Zpravodajství ČTK	7	8	0	16
celkem celostátní média:	23	42	0	65+4
celkem regionální média:	28	38	1	67+1
internetové servery:	7	17	0	24
celkem rádia:	2	2	0	4
celkem televize:	2	7	2	11
celkem výstupy:	62	106	3	171+5

Pozn.: +5 z celkového počtu jsou zprávy, kdy je zmínka o LČR prostřednictvím článků od konkurence. Proto také nesouhlasí některé vodorovné součty.

Podle nového tiskového mluvčího Tomáše Vyšohlída je zářijová statistika mediálních výstupů příznivá. „Za měsíc září jsme zaznamenali na téma LČR celkem 176 výstupů,“ říká, přičemž výstupem rozumí článek, reportáž, příspěvek, prostě cokoliv, co lze číst, sledovat, nebo slyšet. „Z tohoto počtu bylo 62 výstupů pozitivních, 106 neutrálních a pouze 3 negativní. Pokud jde o definování jednotlivých skupin, pak jako pozitivní označujeme výstup, který nás hodnotí kladně, zlepšuje image podniku LČR v očích veřejnosti a chválí práci LČR. Jako neutrální označujeme výstup, který se o LČR zmiňuje v obecné rovině, kdy jsou LČR součástí jiného tématu, nebo když jde o kauzu, která nás ani nepoškozují, ani nechválí. Jako negativní označujeme výstupy, které poškozují image a značku LČR, napadají jejich činnost a rozhodnutí. V tuto chvíli bohužel nemáme možnost srovnání s předchozím obdobím, protože obdobná statistika se doposud v LČR neprováděla. Nicméně podle mého názoru je 35% pozitivních výstupů velice dobrý stav, stejně jako necelá 2% negativních výstupů. Pozitivně se odrazilo zejména spuštění aktivního zasílání a nabízení informací novinářům. Za měsíc září jsme vydali 6 tiskových zpráv. Z nich vzešlo celkem 28 pozitivních výstupů. Dle ohlasu novinářů se stávající komunikační strategie jeví jako dobrá, uvidíme, co přinese měsíc říjen.“

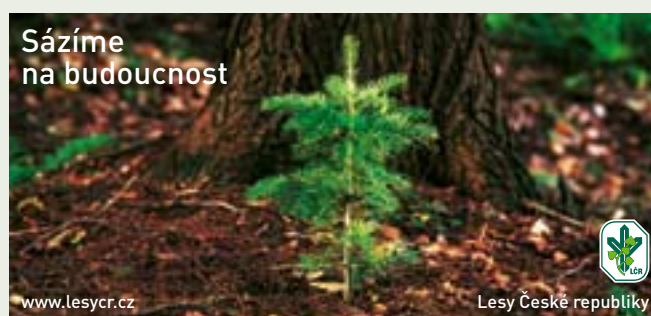
— Rubriku Píše se o nás... budeme nyní v Lesu zdar uvádět pravidelně. — (red)

začala podzimní fáze billboardové kampaně

K 1. říjnu 2006 začala další, podzimní, fáze outdoorové kampaně Lesů České republiky. Z provedených marketingových výzkumů vyplynulo, že emoční sdělení zaměřené na ochranu životního prostředí a péči o les se dotýkají vnímání veřejnosti nejvíce a jsou nejkvalitněji chápána a hodnocena.

Podnik Lesy ČR, ochránce lesa, jeho pěstitel a hospodář, tedy pro svou kampaň zvolil slogan „Sázíme na budoucnost“, který vhodně popisuje a charakterizuje právě tyto oblasti jeho aktivit. Sám motiv billboardu, který je ve stejné podobě použit i na CLV (City Light Vitrine) na zastávkách městské hromadné dopravy, jasně ukazuje náš zájem na zachování přírodního bohatství pro příští generace. A vlastně nejen to. Ukazuje také, že bez řádné péče a profesionálního přístupu není možné myslet na budoucnost, a to ať už hovoříme o životním prostředí jako celku, či o lese, který je jeho nedílnou a zásadní součástí (viz str. 22).

— Ing. Jaroslav Karas, ředitelství LČR



POKUD VE VÁS TATO KAMPAŇ VYVOLÁ JAKOUKOLIV REAKCI ČI EMOCI, PROSÍME, PODĚLTE SE S NÁMI O NI PROSTŘEDNICTVÍM NAŠICH ZELENYCH SCHRÁNEK NEBO ZELENEHO TELEFONU 246 060 680.

změnit mediální obraz LČR je velkou výzvou

Obraz podniku Lesy ČR u veřejnosti není nijak oslnivý. Je to dáno především nekontinuální komunikací a projekty, které podnik „realizoval“ za poslední dva roky. K dobrému obrazu nepřispěly ani skandály, které podnik zasáhly, a dodnes se s nimi musíme velmi intenzivně potýkat. Ale nehledme do minulosti, té bylo už dost.

V minulém čísle Lesu Zdar jsme slíbili další prezentaci trackingového výzkumu, který proběhl v červnu a červenci tohoto roku. Ten slouží především jako zpětná vazba, zda naše komunikační projekty směřují k požadovaným cílům, a nastavuje nám výchozí pozici. Zároveň je to jediná možná forma monitoringu reálného obrazu podniku. Marketing a PR nespočívá pouze na selské úvaze a „nasliněném prstu“, jedná se o exaktní obor, který lze poměrně přesně vyhodnocovat. Výsledky nám ukazují, na co se v příštím roce zaměřit a na jakých charakteristikách komunikační témata stavět. Pravdivost získaných výsledků zaručuje rozsáhlý a demograficky správně sestavený vzorek oslovených respondentů – více než 1000 obyvatel ČR! V dnešním díle se zaměříme na jednu z nejdůležitějších cílových skupin, a to na laickou veřejnost.

— Co je nutné vědět pro maximální a efektivní zúročení prostředků komunikace v této oblasti? Zásadní je znát, co veřejnost vnímá, co potřebuje a jaké věci je schopna (a také mnohdy ochotna) pochopit.

VEŘEJNOST NEVÍ, CO DĚLÁME

Z výzkumu vyplývá alarmující fakt: přestože 80 % respondentů ví, že Lesy České republiky existují, pouze 20 % ví, čím se Lesy ČR zabývají, či co je hlavním předmětem jejich aktivit. Také celková image společnosti není příliš kladná, jak už jsme zmínili v minulém čísle LZ.

— Pojdme se podívat na poziční mapu (dole), která nám ukazuje důležitost jednotlivých parametrů a jejich sílu vnímání. Ideální stav by byl, aby důležité parametry

byly hodnoceny vysoce kladně. Graf je přesně opačný a vykřičníky označují charakteristiky, které rozhodně musíme zlepšit. Pokud jsme již mezi veřejností vnímání jako podnik s tradicí, nemá smysl se o toto v komunikaci dominantně opírat, naopak spíše tento fakt komunikovat pouze doplňkově, jelikož to již veřejnost silně vnímá. Ale pokud máme velký deficit v důvěryhodnosti, je zapotřebí otevřít aktivní komunikaci a novinářům pečlivě vysvětlovat naše kroky a dávat známky transparentnosti do „každé věty“.

ZDŮRAŽŇOVAT PŘEDNOSTI

Pokud se veřejnost domnívá, že jen kácíme a drancujeme lesy, tak naše kampaně musí vysvětlovat, že les především pěstujeme pro příští generace, a v této oblasti působit emotivními rozsáhlými kampaněmi. Naopak rekreační funkce lesa se musí odrážet spíše v informačních aktivitách než ve celoplošných kampaních. O nových projektech vás budeme informovat v příštích číslech časopisu Lesu zdar.

— V příštím roce se budou komunikační projekty nést v přísném dělení dle cílových skupin a budou zdůrazňovat tyto charakteristiky:

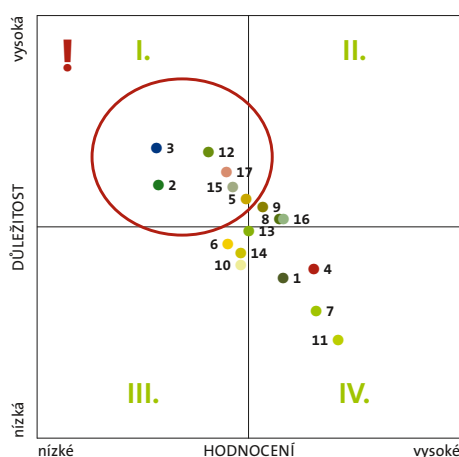
V oblasti ekonomické ziskovost, důvěryhodnost, konkurenceschopnost, stabilitu a zaměření na český trh.

V oblasti životního prostředí (environmentální) budeme zdůrazňovat péči o les, šetrnost vůči životnímu prostředí, ekologickou osvětu, zaměření na budoucnost rozvoje lesa a lesního hospodářství.

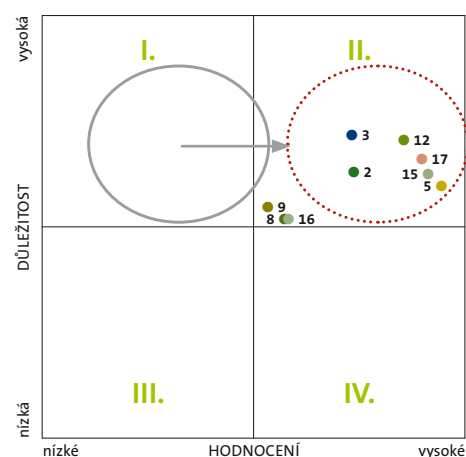
Kritické parametry, na které musíme zaměřit naši pozornost

- (1) je silná společnost
- ! ● (2) je oblíbená společnost
- ! ● (3) je pro lidi jako já
- (4) má rozsáhlé zkušenosti
- ! ● (5) má zájem o ochranu ŽP
- (6) je stabilní společnost
- (7) je známá společnost
- (8) je profesionální společnost
- (9) podporuje rozvoj lesů v ČR
- (10) je dynamická společnost
- (11) má velkou tradici
- ! ● (12) je důvěryhodná společnost
- (13) je moderní společnost
- (14) je pružná společnost
- ! ● (15) je ekologická společnost
- (16) má dobré služby
- ! ● (17) má schopné pracovníky

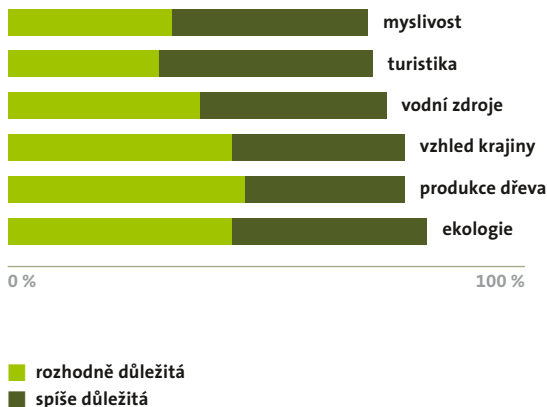
Výsledky výzkumu – červenec 2006



Cílový stav – změna vnímání kritických parametrů



Úloha lesa (jak ji vnímá veřejnost)



V oblasti rekreační funkce lesa se zaměříme na výstavbu a údržbu cyklistických stezek a podporu veškeré turistické infrastruktury informačními panely počínaje a odpočinkovým mobiliářem nekonče.

— Věříme, že důsledným dodržováním témat a volby výhodných komunikačních projektů v příštím roce graf výrazně změní svoji pozici ve prospěch podniku.

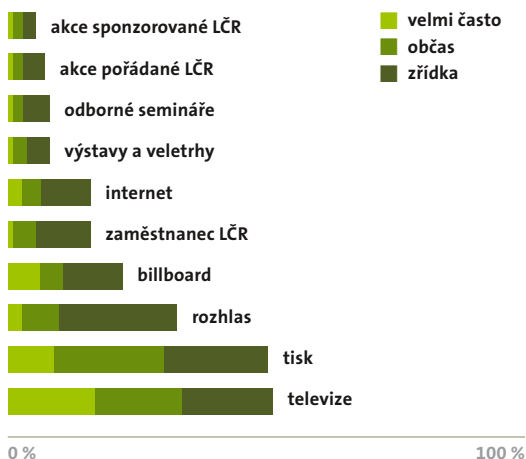
LESY ZNÁME Z TELEVIZE

Přejdeme nyní k tomu, kde veřejnost o nás sbírá nejvíce informací. Tento údaj je důležitý, abychom dokázali vhodně řídit informační toky.

— Z výzkumu vyplývá, že veřejná média jako televize, tisk a rozhlas, jsou hlavními komunikačními kanály přístupu informací o nás k veřejnosti. Bohužel se zaměřují pouze na komerčně uživatelsky zajímavá témata, jako jsou aféry a skandály s jednoznačnou převahou negativních prvků. Navíc velmi často dochází ke zkreslení informací. Příkladem může být například spojení „kůrovcové kalamity v NP Šumava“ s Lesy České republiky. Proto je nezbytné intenzivně se zaměřit na vnější komunikaci, která zahrnuje i náš styk s médii, a propagovat to, co děláme kvalitně, a vysvětlovat, že lesnické činnosti a hospodaření lze vhodně propojit s naplňováním veřejného zájmu v lesích. Jako příklad stojí za to zmínit komunikaci výběrových řízení, která byla jednoznačně pochopena i ze strany médií jako náprava předešlého neutěšeného stavu.

— Z pohledu informační srozumitelnosti je třeba se

Zkušenosti s Lesy ČR



Míra souhlasu s názory na fungování Lesů ČR



v budoucnu soustředit na „prodej našich zájmů“ přes témata, jež jsou obecně pozitivně přijímána. Kupříkladu těžbu dřeva veřejnost velmi často vnímá jako nešetrnou činnost vedoucí k devastaci lesa, zaznívají i slovní spojení jako „drancování lesa“. Jako velmi nevýhodný se lidem jeví taktéž (a toto se netýká pouze resortu lesnictví) vývoz dřeva do zahraničí. Navíc většina respondentů preferuje ekologickou úlohu lesa před produkcí dřeva, což je odrazem neznalosti dané problematiky a ztráty přehledu o současné situaci lesnictví u nás i ve světě. Čili mluvíme-li o těžbě, je zapotřebí pro média hned dodat obnovu a pěstění nového lesa. Nejlépe začít reportáž právě upozorněním na tento aspekt hospodaření. Někomu to může připadat jako detail a lesníkovi to možná připadá samozřejmé, ale v tomto případě psychologie komunikace a čísla z výzkumu mluví za vše.

— Na druhé straně velmi potěšující je fakt, že jsme hodnoceni jako společnost na vysoké profesionální úrovni s velkou tradicí a pozitivním vlivem na rozvoj lesnických věd!

PŘÍSPĚT MUSÍ KAŽDÝ

A jaké jsou názory veřejnosti na směřování našich stávajících a budoucích aktivit? Nejvíce respondenti souhlasí s podporou vzdělávacích programů, zlepšením image lesnictví a zlepšením komunikace. Naopak poměrně nízký je souhlas s potencionální možností naší privatizace, či privatizace lesního majetku ve správě státu.

— Nesmíme zapomenout zmínit, že ruku v ruce s výše uvedeným se musíme naučit citlivě a srozumitelně reagovat na vzniklé problémy, ale hlavně jim svým přístupem a chováním předcházet. Důležité je i zvýšení přísunu informací a osvětové působení ve všech sférách veřejného sektoru, ať už se to bude týkat nejširší veřejnosti nebo veřejnosti odborné.

— Může to znít jako klišé, ale skutečně záleží na odpovědném přístupu každého z nás. Každý zaměstnanec si musí být vědom, že jeho práce má při vytváření obrazu firmy své opodstatnění a smysl a že svým dílem přispívá k dosažení společného cíle.

— Pokud chceme, aby nás veřejnost vnímala kladně, musíme jí ukázat přívětivou, otevřenou a chápatou tvář a mluvit k ní srozumitelným jazykem – jazykem široké veřejnosti, jazykem jejích témat. To je velká výzva pro nás, celý odbor marketingu a PR, a já jsem pevně přesvědčen, že Lesy ČR mají obrovský potenciál stát se silnou a sebevědomou firmou, která bude pro veřejnost stejnou modlou, jako jsou Deutsche Bahn v sousedním Německu. Držme si palce!

— Ing. Robert Kvapil, ředitel marketingu a PR

sláva roštejnské obory obnovena po 414 letech

První školní den letošního roku pořádala Lesní správa Telč malou slavnost. Poblíž hradu Roštejn byla znovu otevřena původní obora. Lesní správě se totiž podařil opravdu husarský kousek. Bez nadsázky se dá říci, že její zaměstnanci vzkřísili zdejší původní oboru. Ta tu byla založena pány z Hradce už v závěru 16. století (1592).

Společnost Lesy České republiky cílevědomě udržuje pevný vztah svých zaměstnanců k myslivosti a jejím bohatým tradicím, a tak se otevření obory neobešlo bez slavnostního ceremoniálu. Oboru otevřel generální ředitel Lesů České republiky Ing. František Koníček spolu se senátorem Václavem Jehličkou. Senát České republiky zde měl ještě dalšího významného reprezentanta, svého místopředsedu Ing. Petra Smutného. Za LČR se otevření obory zúčastnil i výrobní a technický ředitel Ing. Vladimír Krchov, Ph.D. Právě ten má na znovuzřízení obory nemalý osobní podíl. Význam znovuootevření obory dotvrdila i účast starostů města Telče a města Třešti.

— Za znovuootevření obory patří ale hlavní dík Lesní správě Telč. Lesní správce Ing. Vladimír Dolejský, Ph.D., se tomuto úkolu věnoval několik let. Nelehká byla hlavně příprava a ještě těžší pak samotná realizace. Starosti a námaha se však vyplatily.

SLÁVA ROŠTEJNSKÉ OBORY JE OBNOVENA.

Slavnostní zahájení přítomné překvapilo svou dokonalou přípravou. Lesní správce přivítal představitele vedení podniku, čestné hosty, zaměstnance i všechny ostatní účastníky. Poté následovaly lovecké fanfáry v podání tria posluchačů Lesnické fakulty brněnské Mendelovy univerzity. Slavnostní okamžiky umocnilo i následné vystoupení smíšeného a dětského pěveckého sboru z Telče.

— Slovo si potom vzal generální ředitel Lesů ČR Ing. František Koníček. Připomněl historický význam obory a krátce zmínil její fungování v průběhu staletí. Zdůraznil význam jejího obnovení pro současnost. Poděkoval všem, kteří se o znovuoobnovení zasloužili na ředitelství podniku, v regionu, i při popularizaci tohoto záměru na úrovni celostátní. Především však ocenil podíl zaměstnanců Lesní správy Telč v čele s Ing. Dolejským, kteří věnovali obnově obory potřebnou péči a značné úsilí. Podtrhl, že i toto dílo je součástí realizace podnikového Programu 2000. Spolu s vysokou hodnotou lesnickou představuje i cenný dar lesníků veřejnosti, pro kterou zůstane obora otevřená a přístupná. Podnikové ředitelství sledovalo spolu s lesní správou naplnění obou cílů a na obnovu obory vyčlenilo částku dvou milionů korun.

— V závěru svého vystoupení připomněl generální ředitel zajímavý fakt, kterým je využití původních žulových sloupů, které tvořily základ oplocení obory, a rovněž obnovu tzv. „Žluté brány“. V obou případech jde o zužitkování kulturního odkazu původních stavebníků, který je cenným dokladem jejich technické vyspělosti a řemeslné zručnosti.

— Je obdivuhodné, že historické oplocení se do dnešních dnů dochovalo v tomto rozsahu (cca 800 původních sloupů). S citlivým přístupem lesní správy to umožnilo oboru restaurovat tak, aby si i nadále zachovala svůj původní vzhled. Oboru lze proto považovat i za připomínku technické vyspělosti lesního hospodářství a myslivosti našich předků.

— Význam obory ve svém krátkém vystoupení ocenil i senátor Václav Jehlička. Vyznal se ze svého celoživotního hlubokého vztahu k přírodě a zejména k lesu. Obnovu obory vyzdvihl jako konkrétní přínos Lesů ČR k péči o les a myslivost. Současně ocenil citlivý přístup k zachování kulturního odkazu předchozích generací lesníků. Na závěr pak poděkoval všem, kteří mají podíl na rekonstrukci obory a na jejím trvalém zpřístupnění veřejnosti.

— Poté už následovalo tradiční slavnostní přestřižení pásky. Následovala čestná salva, lovecké fanfáry a prohlídka centrálních partií nové obory. Lesní správce nakonec pozval všechny zúčastněné ke „ztečení hradu Roštejna“, tj. projití trasy, která zde byla připravena pro dětské účastníky. Otevření obory bylo spojeno se zahájením Dne dětí s Lesy České republiky. Výzva ke ztečení hradu byla přijata s nadšením a přítomní se vydali po vyznačené stezce.

— Asi nejhbitěji se vzhůru na hrad vydaly děti ze základní školy a mateřské školy sousední obce Růžená i z dětského domova v Telči. Na trase je čekalo šest zastavení s otázkami, kde mohly osvědčit své znalosti přírody, lesa, zvěře a historie. Jejich vědomosti byly obodovány a na hradě pak dostalo každé z dětí odměnu v podobě dárků, které pro ně připravila a osobně jim předala zástupkyně marketingového oddělení LČR. Na pět desítek dětí si tak v krásném prostředí užilo Den s Lesy České republiky. Jejich spokojené tváře svědčily o tom, že záměr, nenásilně je připoutat ke kouzlům lesa, vyšel pořadatelům na sto procent.

— Při závěrečném občerstvení, které připravili pracovníci lesní správy na prosluněném hradním nádvoří, si pak všichni zúčastnění porovnávali předchozí zážitky. Lze říci, že to nejlepší ohodnocení získaly Lesy ČR od velkých i od těch nejmenších.



1 3
4
2

1. hrad Roštejn
2. trubači z brněnské Lesnické a dřevařské fakulty
3. slavnostní stříhání pásky
4. cestou na Roštejn





NĚKOLIK OTÁZEK PRO LESNÍHO SPRÁVCE ING. VLADIMÍRA DOLEJSKÉHO, Ph.D.

Kdy a kým byla obora založena?

— Podle doložitelných záznamů z urbáře Zachariáše z Hradce byla Roštejská obora založena pány z Hradce před rokem 1590.

Jaká zvěř se v ní chovala?

— Postupně se v ní chovala zvěř jelení, černá, daňčí a mufloní.

Kdy obora přechodně zanikla?

— Zanikla po druhé světové válce, resp. v té době už rozvalená obora nebyla opravována. Brány a plot byly pak postupně rozebírány.

Co vedlo lesní správu Telč k její obnově?

— Stěžejním impulsem bylo zjištění, že jde o unikátní historickou památku.

Kdo připravil projekt jejího obnovení?

— Celkový projekt obnovy připravil a koordinoval lesní správce. Na technické dokumentaci pracoval Ing. Tomáš Chlubna, referent HIM LS. Prací na celkovém projektu se účastnil také doc. Ing. Vladimír Hanzal z Jihočeské zemědělské univerzity v Českých Budějovicích, který zpracoval studii o vhodnosti chovu zvěře v oboře. Tato studie byla součástí projektové dokumentace. Projekt vlastní stavby zpracoval projektant Ing. Heralecký.

Kdy stavba začala?

— Projekt se připravoval zhruba od poloviny do konce roku 2005. Stavba byla zahájena začátkem července 2006. Zcela ukončena by měla být na konci září 2006.

Jaké byly hlavní úkoly spojené s obnovou?

— Šlo především o obnovu plotu, osazení původních sloupů a uložení ráhén mezi nimi. Součástí obnovy je samozřejmě také vysazení zvěře.

Jakou rozlohu má obnovená obora a jaké zvěři je určena?

— Obora má rozlohu 127 ha. Na této ploše se bude prohánět stovka kusů zvěře mufloní a čtyři desítky zvěře černé. Zazvěření bude probíhat zčásti přirozeně a zčásti tzv. osvěžením krve zvěří z odchytu.

Jaké výše dosáhly náklady na obnovení obory?

— Dosud vynaložené náklady se blíží částce 1,9 mil. Kč. Celkové náklady by neměly tuto částku překročit.

Které funkce bude obora plnit?

— Obora je především obnovenou historickou památkou. Současně však bude sloužit jako objekt pro výuku studentů škol se zaměřením na ekologii a myslivost. A také jako objekt pro výzkum. Bude trvale otevřena veřejnosti a rozšíří nabídku turismu při návštěvě hradu Roštejn a zdejšího zajímavého regionu. Lesní správa ji hodlá rovněž využít k nabídce lovecké turistiky. Lidé se do obory dostanou individuálně po značených cestách v určené denní době. Výpravy si budou moci oboru prohlédnout s doprovodem odborníka. Obora doplní nabídku mikroregionu Telčsko. Projekt proto měl a má zřetelnou podporu Kraje Vysočina.

Jaké problémy či naopak pozitivní zkušenosti jste při rekonstrukci zaznamenali?

— Z těch méně příjemných to byly především letošní nadprůměrné srpnové srážky. Jejich důsledkem byla obtížnější realizace stavebních prací. Velmi příjemně nás naopak překvapil značný zájem veřejnosti o rekonstrukci obory a její veskrze pozitivní ohlasy a reakce.

Co byste oboře popřál?

— V této chvíli bych velice rád poděkoval všem, kteří náš záměr a jeho realizaci podporovali, především senátorovi Mgr. Václavu Jehlíčkovi, předsedovi senátního výboru pro vzdělání, vědu, kulturu, lidská práva a petice. Spolu s ním i Ing. Petru Fenclovi z Národního zemědělského muzea v Praze a doc. Ing. Vladimíru Hanzalovi, CSc., z Jihočeské zemědělské univerzity v Českých Budějovicích. Díky jejich přispění a díky všem, kteří zde odvedli kus poctivé práce při vlastní rekonstrukci, máme dnes oboru opět funkční, schopnou plnit svůj účel jako myslivecké zařízení i jako vhodný cíl návštěv široké i odborné veřejnosti. Přeji oboře, aby byla hojně navštěvována. — Jan Brandejs, Ředitelství LČR

KRÁTKÝ HISTORICKÝ EXKURS

První písemné zprávy o hradu Roštejn pocházejí z roku 1339, kdy ho získal Oldřich z Hradce od krále Jana Lucemburského. Hrad Roštejn byl pevný a v husitských válkách odolal dobývání i obléhání. Roku 1536 byl prodán Volfovi staršímu Krajiřovi z Krajku. Ten se však hradu brzy zbavil a Roštejn se opět vrátil pánům z Hradce. Roku 1526 nechal Zachariáš z Hradce hrad přestavět na lovecký zámček. Z historických zápisů je známo, že odkázal hrad i s rozsáhlou oborou svému synovci Adamovi II. z Hradce. Roku 1796

získali hrad Podstatští, kteří ho vlastnili až do roku 1945, kdy jeho správu převzal stát.

Zdejší obora byla trvalou součástí panství nepřetržitě od 16. do 20. století. V období mezi světovými válkami však přestala plnit svůj účel a fakticky zanikla. Nyní je péčí Lesní správy Telč obnovena. Může tak navázat na působivou tradici předchozích čtyř století. Řadí se k památkám, které pomohla oživit a uchovat vyspělá lesnická tradice, cílevědomě udržovaná v rámci státního podniku Lesy České republiky.

práce s dětmi a mládeží je vkladem do budoucna

Během letních prázdninových měsíců jsme uskutečnili průzkum, jehož cílem bylo zjistit úroveň vzdělávání dětí a mládeže na jednotlivých organizačních jednotkách (dále jen OJ). Současně proběhl i monitoring realizace stávajících projektů, které se věnují lesnické výchově, osvětě a vzdělávání.

Potěšujícím zjištěním byla vysoká míra návratnosti dotazníků: téměř 70%. Výsledky tedy vycházejí z reprezentativního vzorku. Připomeňme, že dotazníky byly vyvěšeny na intranetu a vyzváni s oprávněním k jeho vyplnění bylo zasláno emailem všem vedoucím a zástupcům vedoucích jednotlivých OJ (mimo oblastních správ toků).

— V tomto období připravuje odbor marketingu a PR novou koncepci lesnické výchovy, osvětě a vzdělávání. Zjištění aktuálního stavu v této oblasti proto bylo klíčovým podkladem pro tvorbu této koncepce. Na základě získaných dat jsme sestavili mapu, která velmi přehledně ilustruje situaci na našich OJ. Bílá místa na mapě představují ty OJ, které nedodaly žádné informace, čili nezaslaly vyplněné dotazníky. K výsledkům je ještě třeba dodat, že na jednotlivých pracovištích se výchově a osvětě věnují pracovníci z vlastní iniciativy, mnohdy nad rámec pracovních povinností. Za to jim určitě patří veliký obdiv a poděkování z naší strany.

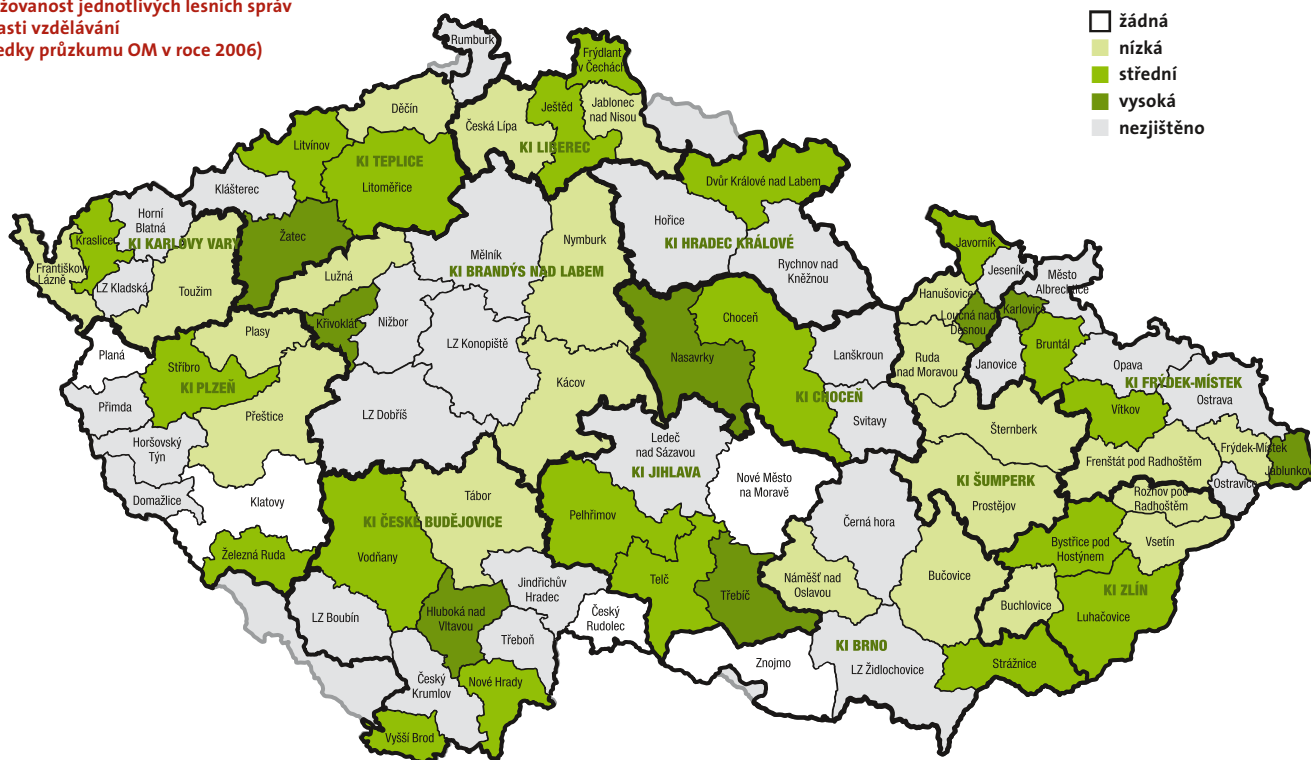
— Z průzkumu vyplývá, že angažovanost našich jednotlivých OJ v rámci projektů, které jsou plošného charakteru a jsou koordinovány přímo od nás, je rozložená nerovnoměrně.

— Asi nejvíce jsou OJ zapojeny do projektu „Les ve škole, škola v lese“. OJ ale realizují v oblasti vzdělávání také vlastní aktivity. Mezi nejčastější patří:

- exkurze studentů a žáků
- přednášky ve školách
- zajištění odborných praxí
- konzultace diplomových a bakalářských prací
- spolupráce na dětských táborech

— Na závěr mi dovolu, bych připomněla, že osvětová činnost není naší povinností, ale měli bychom cítit zodpovědnost a potřebu angažovanosti v oblasti lesnické výchovy, osvětě a vzdělávání. Naším cílem je, aby připravovaná koncepce přispěla k lepší informovanosti uvnitř naší společnosti a k větší míře systematickosti všech projektů. Především nám půjde o zvýšení a zefektivnění naší angažovanosti v této oblasti. Jedině takto se nám zvláště u mladé generace podaří zlepšit vnímání Lesů ČR, stejně jako způsobu našeho hospodaření, a dále i vnímání přírodních principů a procesů v lese. Tímto také děkuji všem, kteří se průzkumu zúčastnili, za ochotu, čas a pečlivost, s jakou k vyplnění dotazníků přistupovali. — Bc. Anežka Pavlišová, Ředitelství LČR

**Angažovanost jednotlivých lesních správ
v oblasti vzdělávání
(výsledky průzkumu OM v roce 2006)**



jsem rád, že LČR nejsou jen producentem dřeva

Novým členem grantové komise pro rozdělování sponzorských darů společnosti Lesy České republiky se stal PhDr. František Zborník (55). Ten je zároveň ředitelem Národního informačního a poradenského střediska pro kulturu (NIPOS) a velkou osobností v oblasti české kultury. Položili jsme mu proto pár otázek.

Nejste v oboru určitě žádným nováčkem – jaké je Vaše vzdělání a praxe, jaké máte zkušenosti s obdobnou problematikou?

— Jsem vystudovaný kantor v oboru bohemistika – germanistika. Absolvoval jsem Pedagogickou fakultu v Českých Budějovicích. Učil jsem pak na středních školách ve Vodňanech a od roku 1987 jsem působil jako odborný asistent na katedře bohemistiky na své *alma mater*. Současně jsem se věnoval amatérskému divadlu, vodňanská Šupina patřila v 80. letech k našim nejúspěšnějším neprofesionálním scénám.

— Patřím k těm šťastným, kterým se podařilo skloubit svou profesi s koníčkem. Na fakultě jsem vedle literárních vedl i semináře dramatické výchovy a současně jsem pro divadlo a pro rozhlas psal a upravoval dramatické a literární texty (aktuálně hraje Divadlo ABC mou dramaturgii známé knížky J. Klapky Jeroma Tři muži ve člunu a pes), napsal jsem tři knížky.

— Do zcela odlišného světa jsem vstoupil na podzim 1990, kdy jsem byl zvolen starostou města Vodňan.

Odtud pochází má zkušenost s rozpočty, komunální ekonomikou a veřejnou službou jako takovou. Po osmi letech jsem opustil radnici i město samotné. Osud mě zavál na sever do České Lípy. Krátce jsem přednášel na Karlově univerzitě, abych v roce 2002 přijal nabídku tehdejšího ministra kultury Pavla Dostála na místo ředitele Národního informačního a poradenského střediska pro kulturu.

— Zůstal jsem v kulturním dění (pozn. red.: NIPOS se stará m.j. o rozvoj amatérského umění, sbírá statistické údaje o kultuře v České republice, vydává odborné knihy a časopisy, je vyhledávaným konzultačním místem pro ekonomiku a legislativu kultury, plní výzkumné úkoly), spíše však s prací mnohem více manažerskou než uměleckou. Tady jsem měl možnost seznámit se s našimi i zahraničními grantovými systémy.

Co Vás vedlo k přijetí funkce člena grantové komise Lesů České republiky?

— Přiznávám bez mučení, že jsem se nechal trochu přemlouvat, když mne oslovila pracovnice oddělení PR LČR s nabídkou členství v grantové komisi. Práce mám dost a dost, a tak se mi zdálo, že lesy jsou od kultury „na lesy“ vzdálené. Ale pak rozhodl právě tento argument: Co když mé „kulturní“ vědomosti mohou zrovna v této oblasti pomoci aktivitám, které by, spatřeny úzce odborným pohledem, na podporu nezasloužené nedosáhly? Rozumím tedy své přítomnosti v komisi tak, že bych měl poukazovat na projekty a činnosti spíše duchovní povahy, kterými by se donátor zviditelnil nejen jako producent dřevní hmoty, ale rovněž jako významný spoluvůrce kulturní dimenze občanské společnosti naší země. Že je toho zatraceně potřeba, vidíme vlastně na každém kroku. Na ulici stejně jako v televizních zprávách.

Co vše obnáší členství v grantové komisi? Jak se pracuje v takovém kolektivu, je v něm vůbec dán prostor pro různé názory?

— Má zkušenost s prací v komisi není zatím příliš rozsáhlá, jednání nového týmu se uskutečnilo zatím dvakrát. Je zřejmé, že zodpovědní pracovníci Lesů České republiky mají respektovanou snahu vnést do rozhodování o přidělování finančních prostředků srozumitelná a všeobecně platná pravidla.

Jaké je zaměření komise? Je dána volnost pro návrhy členů, existují omezení?

— Krom rozdělení peněz, které tato nově zřízená komise nepřidělila k už došlým žádostem komise předchozí, jsme se zabývali zejména vytvořením zmíněných pravidel. Jejich utváření se rodí v otevřené diskusi. Mám dobrý dojem, že noví členové mají nezákladnou snahu





pojmenovat, čím by „podnik“ mohl účinně prospět a čím by se zároveň i pozitivně zviditelňoval. Vypadá to tak, že budou existovat dvě grantové řady, jedna s tématem zadaným samotným donátorem, druhá volná.

Jak vnímáte a hodnotíte firemní filantropii Lesů České republiky?

— Myslím, že je docela výrazně odvozena od toho, že lesáci nejen v lese produkují zisk, ale současně, skoro by se mi chtělo napsat především, jej chrání, hájí. Že právě přístupem *užít se a nechat žít* se dost liší od subjektů ryze komerčních.

— Les je běh na dlouhou vzdálenost. Co zasadil dědek, já ochráním a syn snad sklídí. Tohle platí naplno jen tehdy, když si člověk uvědomí, že postupně přejde

z první role do druhé a pak do třetí, jen v obráceném pořadí. Mimochodem město Vodňany mělo za mého starostování několik set hektarů lesní plochy a dvě honitby, abyste mě nepodezírali, že nevím, o čem mluvím (*smích*).

— Trochu složitě tak vyjadřuji radost nad tím, jak se Lesy České republiky hlásí svým donátorstvím k zodpovědnosti za stav naší země. Mohu srovnat množství finančních prostředků, které vynakládá stát prostřednictvím ministerstva kultury ke stejnému účelu. Každé srovnání kulhá a všechna čísla jsou relativní. Co není relativní, je stud.

— Jsem rád, že jako člen grantové komise Lesů České republiky mohu konstatovat, že na rozdíl od státu není v případě lesáků stud na místě. — Jan Brandejs, Ředitelství LČR

sponzorské dary jdou z centra, ale i z krajů

V srpnovém čísle Lesu zdar jsme vás informovali o změnách ve filantropii Lesů ČR a zároveň se tím zavázali, že vás o ní budeme průběžně informovat. Jak jste mnozí už zaznamenali, v tomto měsíci vyšla nová směrnice o poskytování sponzorských darů (viz směrnice č. 10/2006) u LČR a v návaznosti na ni jsme na našem internetu zveřejnili Program nadační služby LČR. Proto bychom vás rádi seznámili se základními principy a pravidly při poskytování darů, neboť předpokládáme, že touto formou je to efektivnější a příjemnější než danou směrnicí.

Hlavní myšlenka k uveřejnění Programu byla ta, abychom se mohli řídit k společensky odpovědným subjektům, které přispívají k udržitelnému rozvoji. Dále pak, aby tento byl transparentní a obecně napomáhal celkovému zlepšování stavu společnosti.

— V Programu jsou zohledněny jak projekty celoplošného charakteru, tak i projekty charakteru regionálního. Regionální projekty jsou podporovány prostřednictvím krajských inspektorátů a příslušných organizačních jednotek z jejich přiděleného ročního rozpočtu na sponzoring. V praxi to tedy funguje tak, že žadatel si podá žádost (formulář je na internetu) a zašle ji na krajský inspektorát. Krajský inspektorát nebo příslušná organizační jednotka se následně rozhodnou, zdali žadatele podpoří, či nikoliv. Žádosti s doporučením krajského inspektorátu budou dále zasílány na odbor marketingu a PR (OMPR), který je pak předá k závěrečnému schvalování dozorcí radě LČR.

— K velké změně došlo v tom, že darovací smlouvy budou uzavírat ředitelé krajských inspektorátů. Pro snadnější zpracování smluv jsme na našem internetu uveřejnili vzorový formulář. Originály smluv budou zasílány na OMPR, který se postará o řádné vyplacení.

Na krajích už bude jen ta příjemnější část: být v kontaktu s obdarovaným, jestli jsou poskytnuté prostředky správně vynaloženy. K tomu vám budou pomáhat formuláře průběžné a závěrečné zprávy, které je povinen obdarovaný vyplnit. Pokud budete mít nějakou zkušenost, ať už dobrou či špatnou, s některým obdarovaným subjektem, budeme velice potěšeni, když se o ni s námi podělíte. V kladném případě pak už bude na nás umět tuto zkušenost dobře „prodat“, no a v opačném případě se budeme snažit vše uvést na správnou míru.

— Úkolem grantové komise, o které jsme se zmiňovali už v srpnovém čísle, bude schvalovat projekty celoplošného charakteru nepodpořené regionálními zástupci LČR. Komise se bude scházet dvakrát ročně a bude společně posuzovat, kterému žadateli dá „zelenou“ a kterému „červenou“. Musíme přiznat, že na grantovou komisi čeká nelehký úkol, neboť už dnes, zhruba po třech týdnech uveřejnění Programu nadační služby na internetu, se nám na našem odboru shromáždilo více než 30 žádostí. Věříme, že se grantová komise svého poslání chopí se ctí a odpovědností, která jí přísluší.

— Renata Macková, Ředitelství LČR



CHYSTÁ SE NOVÁ ANKETA

— Protože je velmi důležité znát názory zaměstnanců, chystá odbor marketingu a PR novou anketu. Každý měsíc bude vybráno jedno téma, nad kterým se společně zamyslíme. Veškeré připomínky a náměty budou sloužit jako zpětná vazba pro zlepšení dané oblasti.

— Anketní otázka se objeví na intranetu vždy 1. den v měsíci. Odpovídat bude možné buď přímo pomocí interaktivního dotazníku, nebo prostřednictvím Zelených schránek. Ten, kdo vhodí svoji odpověď do Zelené schránky, bude mít výhodu v tom, že se může k danému tématu více rozepsat. Jediným omezením pro tento druh odpovědi je požadavek, aby respondent označil papír se svou odpovědí písmenem A. Tím bude hned jasné, že jde o odpověď na anketu, a nikoliv o běžnou „zelenoschránkovní“ připomínku. Vždy prvního dalšího měsíce bude na intranetu uveřejněna otázka nová.

— Ze všech respondentů bude každý měsíc vylosován jeden, který získá dárek. Pokud bude vylosována anonymní odpověď, bude se losování opakovat až do té doby, než z něj vzejde výherce. Zpracovatelský tým slibujeme naprostou diskretnost a respekt ke všem námětům.

— OMPR

STÉ NAROZENINY ING. JANA PINCE

— V sobotu 23. září se v Lišově u Českých Budějovic konala oslava stých narozenin Ing. Jana Pince. Oslavenci přišli blahopřát zástupci České lesnické společnosti v čele s Ing. Kyzlíkem, zástupci Řádu sv. Huberta v čele se svým velmistrem, představitelé LS Hluboká nad Vltavou a ředitelství podniku Lesy České republiky Ing. Zumr a Ing. Karas, dále pak zástupce Fakulty lesnické a environmentální ČZU v Praze doc. Viewegh a představitelé města Lišova v čele se svým starostou Ing. Chmelem. Akce se však těšila velkému zájmu nejen přímo pozvaných hostů, ale i široké veřejnosti. Podrobnější reportáž ze slavnostního aktu, v jehož průběhu byla slavnostně zasazena a vysvěcena lípa, ale i údaje o samotném oslavení přineseme v příštím čísle Lesu zdar.

— (jk)

DŘEVORUBCI SOUTĚŽILI

— Ve dnech 7. a 8. září 2006 společnost CE WOOD ve spolupráci s Lesy České republiky a Lesní správou Jeseňák zorganizovala soutěž „Dřevorubci CE WOOD 2006“. Nosná část soutěže, kácení stromu, se uskutečnila na území revíru Vodopády v porostu 316 D9, technické disciplíny – odvětvování, výměna řetězu, kombinovaný řez a řez na podložce – v areálu horského hotelu Stará Pošta, kde byli soutěžící současně ubytováni.

— Soutěže se zúčastnilo 11 dřevorubců, na prvním místě se umístil Stanislav Dvořák ze SLV Bystřice s celkovým počtem 1365 získaných bodů.

— Soutěž měla dobrou úroveň, na škodu byl jen poměrně malý počet účastníků. Do budoucna by bylo přínosem rozšíření soutěže i o zaměstnance jiných společností. Vždyť její význam nespočívá jen v získání bezpečnostních návyků a v prověrce kvality práce, ale také v rovině společenské a ve výměně zkušeností.

— Ing. Jaromír Latner, CSc., lesní správce

LČR ZAZNAMENALY NEJNIŽŠÍ POČET LESNÍCH POŽÁRŮ

— Společnost Lesy České republiky provádí od roku 1993 statistické šetření o požárech, které vzniknou v lese nebo na jiném jejím majetku. Proto už dnes můžeme konstatovat, že v období do konce června letošního roku vzniklo nejméně požárů (69) a byly zaznamenány nejnižší škody (1,8 mil. Kč) na lese od doby vzniku LČR v roce 1992.

— „Ke stavu v letním období mohu říci, že stejně jako v prvním, tak i ve druhém pololetí nebyl dosud zaznamenán žádný velký požár lesa. Pro tyto velké požáry platí podnikové kritérium Lesů ČR, že musí jít buď o požáry se škodou nad 200 tisíc korun, nebo na ploše větší než 5 ha,“ říká Ing. Ladislav Tomášek, referent požární ochrany LČR. Údaje o požárech jsou zaznamenávány na lesních správách a lesních závodech, které jsou dislokovány v celé republice. Po skončení pololetí běžného roku zasílají organizační jednotky hlášení o požárech na ředitelství podniku, kde se údaje sumarizují za celý podnik. Z tohoto důvodu jsou už v současné době k dispozici údaje o požárech za první pololetí letošního roku.

— Pro úplnost lze dodat, že největší škoda požárem, ve výši 4,5 mil. Kč, vznikla společnosti Lesy ČR na Lesní správě Nové Hradky v roce 2003. Požár tehdy vznikl u jiného subjektu, u firmy zabývající se těžbou rašeliny. Stejně tomu bylo letos. Požár s nejvyšší škodou na lesních porostech, činila téměř 30 mil. Kč, vznikl v CHKO Labské Pískovce. Tu LČR neobhospodařují a jejich preventivní opatření tedy nemohla požáru zabránit.

— (tv)

FILM LESŮ ČESKÉ REPUBLIKY OCENĚN

— Film *Obora – místo v krajině* státního podniku Lesy České republiky se zúčastnil prestižní soutěže 23. mezinárodního filmového festivalu AGROFILM 2006 v Nitře. Mezinárodní porota doporučila tomuto filmu udělit cenu rektora Mendelovy zemědělské a lesnické univerzity v Brně.

— Na majetku spravovaném státním podnikem Lesy ČR lze nalézt 40 obor o celkové výměře téměř 27 tisíc hektarů. Dokument ukazuje, jak může citlivá péče o zvěř v oborách vést k uchování cenných přírodních a kulturních hodnot. Přibližuje práci dřívějšího i dnešního odborníka jako člověka zodpovědného nejen za zvěř, ale v širším slova smyslu i za krajinu a její historickou paměť. „Ceny, kterou náš film získal, si velice vážíme. Je to pro nás potvrzení, že cesta, kterou se při prezentaci a komunikaci LČR ubíráme, je správná. Budeme v ní pokračovat,“ říká Ing. Robert Kvapil, vedoucí oddělení marketingu a PR Lesů ČR.

— Mezinárodní filmový festival AGROFILM 2006 se konal od 2. do 6. října pod heslem *Lidem chléb a mír*. Mezinárodní porota měla velmi složitou úlohu, která vyplývala nejen z vysokého počtu soutěžních snímků, ale hlavně z jejich vysoké kvality. Film *Obora – místo v krajině* vybrali k promítání pro veřejnost dokonce i organizátoři letošního EKOFILMU.

— (tv)



LČR VYZKOUŠÍ SYSTÉM CERTIFIKACE FSC

— V návaznosti na schválení Českého standardu FSC se společnost Lesy České republiky rozhodla pilotně ověřit tento systém certifikace. Pilotní projekt proběhne na jedné organizační jednotce. Společnost Lesy ČR je už několik let držitelem osvědčení o certifikaci lesů podle systému PEFC na rozloze téměř 100% lesů spravovaných Lesy ČR. „Pilotní ověření systému FSC nám umožní objektivní srovnání obou těchto systémů v praxi,“ říká Ing. Vladimír Krchov, Ph.D., výrobně technický ředitel LČR.

— (tv)

MÍSTO PRO PŘÍRODU ČESKÉHO SVAZU OCHRÁNCŮ PŘÍRODY

— Český svaz ochránců přírody získal louku na břehu Sázavy nedaleko Sázavského kláštera. Louka, kterou dostala místní organizace ČSOP darem, leží v sousedství frekventované Posázavské stezky. ČSOP na ní dnes buduje tůň pro obojživelníky v rámci programu Místo pro přírodu. Tůň poslouží jako líhně při rozmnožování chráněných obojživelníků, kteří v přírodě ubývají. Budují se nyní, aby mohly na jaře příštího roku posloužit svému účelu. Spolu s tůňmi zde ochránci přírody vytvářejí také slepé říční rameno jako útolek pro ryby a další říční živočichy.

— Akce, kterou financuje Ministerstvo životního prostředí, je zajímavá nejen z přírodovědného hlediska, ale také historicky. Ke zdejší louce se váže starobylá pověst o sv. Prokopovi, který zde údajně oral známou Čertovu brázdu. Jako tažná síla mu posloužil zapřažený čert. Na zmíněné louce, které se od pradávna říká Voťochnice, prý obracel své spřežení.

— (jb)

PUŠTÍCI NA SVOBODĚ

— Další vyléčení pacienti záchranne stanice živočichů v Rokycanech získali svobodu. Dvě letošní mláďata jednoho z našich nejběžnějších druhů sov, puštika obecného, vypustili v těchto dnech rokycanští ochránci přírody na okraji lesního komplexu nedaleko Litohlav. Nalezená mláďata, která nebylo možno adoptovat do jiných hnízd, se v záchranne stanici připravovala na život v přírodě od jara, kdy byla do rokycanského záchranneho centra dodána z Berounska a Hořovicka.

— Puštík obecný s rozpětím křídel kolem 100 centimetrů osidluje kulturní krajinu, přičemž v některých oblastech dává přednost parkům a okrajům měst před souvislými lesy. Je to pták s noční aktivitou, který se živí především hraboši. V zimě při nedostatku hrabošů může lovit i drobné ptáky. Hnízdí v dutinách stromů nebo v milovníky přírody vyvěšených budkách. Samička snáší ve dvoudenních intervalech 3 až 5 vajec, na nichž sedí 28 až 30 dnů. Městští puštíci hnízdí často již začátkem března a mláďata zhruba po měsíci opouštějí hnízdní dutinu. I přes poměrně dobrou obratnost mláďat se občas tyto jedinci dostávají do záchranne stanice, neboť je lidé při procházce parkem najdou a chtějí jim pomoci. Pokud však mláďe není zraněné, je dobré je dát na větev stromu, kde je rodiče naleznou a nakrmí. Mláďe se pak postupně osamostatní.

— Puštíci, o kterých je řeč, však mláďa strávili v záchranne centru, kde jim byla poskytnuta péče nahrazující rodiče. Doufejme, že se zapojí do plnohodnotného života ve volné přírodě.

— (pm)

„KALAMITU STOLETÍ“ JSME ZVLÁDLI

— Lesy ČR se musely v letošním roce vypořádat se sněhovou kalamitou, ke které došlo v průběhu zimy na přelomu roku 2005/2006. Někteří lesní správci na jihu Čech ji nazývají „kalamitou století“. Už dnes je jasné, a potvrdila to i šetření provedená Českou inspekcí životního prostředí, že Lesy ČR letošní velkou kalamitu zvládly jak po stránce ekologické, tak i dle možností šetrně vůči přírodě.

— Největší škody napáchal mokrý sníh na jihu Čech v oblasti Třeboňské pánve a dále v lesích vyšších nadmořských výšek v oblasti nad Lipenským jezerem. Nejvíce postižena byla lesní správa Třeboň, kde napadlo 450 000 m³ polomového dřeva.

— To představovalo zajistit takové nasazení pracovních sil a prostředků, aby za 7 měsíců zpracovaly objem dřeva, který se za standardních podmínek těží 4 roky. Více než dvouleté těžby bylo nutné zajistit na lesní správě Vyšší Brod a Nové Hradky.

— Velmi poškozena byla i část lesní správy Jindřichův Hradec (více než roční těžba) a lesní správa Hluboká nad Vltavou (téměř roční těžba).

„Osobně nepamatuji za 30 let praxe u jihočeských lesů polom většího rozsahu, hlavně co do škodlivosti a obtížnosti zpracování,“ říká Ing. Karel Trůbl, ředitel KI České Budějovice. „V současné době je zpracování před dokončením a práce dobíhají ve stále slabších porostech. Zpracovaný objem se blíží 1 300 000 m³ dřeva.“ Včasným zpracováním polomového dříví se podařilo zabránit kalamitnímu přemnožení kůrovců a následnému dalšímu odumírání lesa na rozsáhlých plochách. Patří za to poděkování všem, kdo se na likvidaci kalamity podíleli.

— (tv)

O VYHLÁŠENÍ VEŘEJNÉ SOUTĚŽE JE ROZHODNUTO

— Státní podnik Lesy ČR dne 3. října rozhodl o vyhlášení otevřeného zadávacího řízení na dodávky pěstebních a těžebních služeb na rok 2007. Vedení státního podniku Lesy ČR standardním a transparentním způsobem vyhlásí zadávací řízení na rok 2007. V průběhu tohoto roku by pak dle zákona č. 137/2006 Sb. měly být vyhlášeny další veřejné zakázky střednědobého charakteru. Vítězové budou známi do 31. 12. 2006. Tuto formu doporučila i dozorčí rada společnosti Lesy ČR.

— Rozhodnutí bylo přijato po ukončení jednání s profesními sdruženími Česká asociace podnikatelů v lesním hospodářství (ČAPLH) a Sdružení podnikatelů v lesním hospodářství (SPLH). Vedení podniku Lesy ČR a představitelé obou profesních sdružení se dohodli, že přechodné období roku 2007 bude využito k definování zadávacích podmínek a k přípravě dokumentace pro výběrové řízení na období nejméně tří let.

— „Naším jednoznačným cílem je ukončit složitou a nepřehlednou právní situaci a stabilizovat smluvní vztahy tak, aby nebylo ohroženo hospodaření v lesích spravovaných LČR a podnik se nedostal za hranici zákona,“ řekl Ing. František Koniček, generální ředitel Lesů České republiky. „Tímto krokem Lesy ČR uzavřou činnosti smluvních partnerů tam, kde Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (ÚOHS) výběrová řízení z roku 2004 a 2005 prohlásil za nezákonná. Současně tak náš podnik splní nařízení tohoto úřadu uvést smluvní vztahy Lesů ČR do souladu s právními předpisy. Žádná jiná zákonná možnost v tuto chvíli pro Lesy ČR neexistuje.“

— (tv)

Sasové založili podnik státních lesů

Spolupráce mezi saskými a českými lesníky v oblasti Krušných hor má dlouhodobou, letos již patnáctiletou tradici. Bezespornu je pro obě strany přínosem, ať již se jedná o řešení lesnických problémů přírodního rázu (vliv starých zátěží v imisní oblasti, odumírání břízy, poškození smrku v zimě 1995/96, pokračující degradace lesní půdy v nejvyšších partiích Krušných hor), o partnerskou spolupráci na projektech spolufinancovaných EU nebo třeba jen o poskytnutí potřebné informace na základě telefonického hovoru.



Každoročně se konají setkání vedoucích pracovníků krajských inspektorátů, lesních správ a oddělení revitalizací v Teplicích (dříve APOL) se saskými partnery. Jeden rok setkání pořádá česká strana, druhý rok Sasové. Účelem setkání je udržovat či navázat kontakt s příslušným kolegou za státní hranicí, poskytovat si navzájem informace o řešených lesnických problémech, o stavu v ochraně lesa, vzájemně si předat výsledky lesnického výzkumu za uplynulé období. Vždy je vybráno hlavní téma setkání, a také se vždycky vyjíždí na odbornou lesnickou exkurzi do předem dohodnuté oblasti.

LETOS NA SASKÉ STRANĚ

Letos se setkání uskutečnilo 6. září na saské straně v Graupě nedaleko města Pirna. Konalo se na ředitelství nově vzniklého státního podniku, exkurze pak v Národním parku Saské Švýcarsko. Hlavním tématem jednání byla transformace saských státních lesů. Za českou stranu se ho zúčastnili výrobně technický ředitel LČR Ing. Vladimír Krchov, PhD., ředitel Krajských inspektorátů Teplice a Liberec (karlovarský byl omluven), představitel lesních správ v rámci KI Karlovy Vary a Teplice a pracovníci oddělení revitalizací v Teplicích. Za saskou stranu byli účastníky setkání jednatel státního podniku prof. Braun, jeho zástupce Forstpresident dr. Klein, vedoucí odborů ředitelství a vedoucí lesních okresů (okrsků).



TRANSFORMACE STÁTNÍCH LESŮ

K 1. 1. 2006 proběhla dlouhodobě připravovaná transformace státních lesů spolkové země Sasko. Byl vytvořen Státní podnik saské lesy (Staatsbetrieb Sachsenforst) se sídlem v Graupě. Hospodaří zhruba na ploše 193 tis. ha státního lesa včetně NP Saské Švýcarsko, a na základě smlouvy a za úplaty také v lese jiných vlastníků, kteří o to projevíli zájem. Ale také stále ještě v plném rozsahu zajišťuje státní správu lesa a myslivosti (Nejvyšší myslivecký úřad) pro všechny vlastníky. Funkce odborné správy lesa v podobě známé v České republice není v Sasku zavedena, nový státní podnik však pro všechny vlastníky zajišťuje její náplň rovněž. Významný podíl jeho aktivit představují činnosti ve veřejném zájmu včetně tzv. lesní pedagogiky. Zajišťuje i lesnický výzkum a hospodářskou úpravu lesa včetně kartografických prací. V současné době má 2,5 tisíce zaměstnanců včetně dělníků. Nyní je privatizováno zhruba 60 % objemu lesnických prací a tento objem se ještě navýší. I nadále se však předpokládá určitý podíl vlastních dělníků pro lesnické činnosti.





ŠEST ODBORŮ, PATNÁCT OKRESŮ

Ředitelství v Graupě má 6 odborů:

- personální, právní, soukromé a komunální lesy
- lesní a myslivecký úřad (státní správa)
- státní podnik (řízení lesních okresů)
- odborné lesnické referáty (pěstění a ochrana lesa, výzkum, atd.)
- finanční management, informační systém
- inspekce

— Venkovní lesnický provoz je členěn územně – bylo vytvořeno 15 tzv. lesnických okresů (Forstbezirke). Jedním z nich je přímo řízený Národní park Saské Švýcarsko. Výměra státního lesa v lesnickém okrese je do 25 tis. ha, a to podle podílu lesa obhospodařovaného jiným vlastníkem. Okresy jsou členěny na revíry, které mají u státního lesa zhruba 1,5 tis. ha. Na revíru je dnes průměrně 7 stálých dělníků (dělnic). Podnik má 3 školkařské provozy plně pokrývající potřebu sazenic. Důraz je kladen na trvale udržitelné lesní hospodářství a zvyšování biodiverzity. Z toho plyne i dřevinná skladba produkovaného sadebního materiálu, kde nemalý podíl zaujímá jedle, buk, dub a další listnáče.

STÁTNÍ LESY S DOTACEMI

Donedávna byly saské státní lesy přímo napojeny na státní rozpočet. I nyní jsou ještě dotovány, a to více než z poloviny nákladů. Je však třeba připomenout, že státní podnik zajišťuje v plném rozsahu státní správu lesa a myslivosti, odbornou správu, činnost Národního parku Saské Švýcarsko, činnosti ve veřejném zájmu ve značném rozsahu, provoz internátních škol v rámci lesní pedagogiky atd.

— Odlišný je také přístup k myslivosti. Režijní honitby mají rozsah asi 150 tis. ha a činnost v nich je plně podřízena zájmům lesního hospodářství. Podařilo se dosáhnout v podstatě únosných stavů spárkaté zvěře. Odstřel zvěře v těchto honitbách je za úplatu umožňován na malém území (1–2 lesní oddělení) vždy jednomu myslivci pro celou sezónu. Podrobnosti o mysliveckém hospodaření tohoto podniku budou publikovány v některém z dalších čísel Světa myslivosti.

EXKURZE DO SASKÉHO ŠVÝCARSKA

Po jednání byla přítomným představena pracoviště v rámci ředitelství – výzkum, školkařské středisko, kartografie, atd. Následovala exkurze do NP Saské Švýcarsko, která byla pro české lesníky velmi zajímavá. I když saský národní park má stejné cíle jako NP v České republice, přístupy jsou značně odlišné. Je přímo řízen Státním podnikem saské lesy a je rozpočtovou organizací. Při vý-

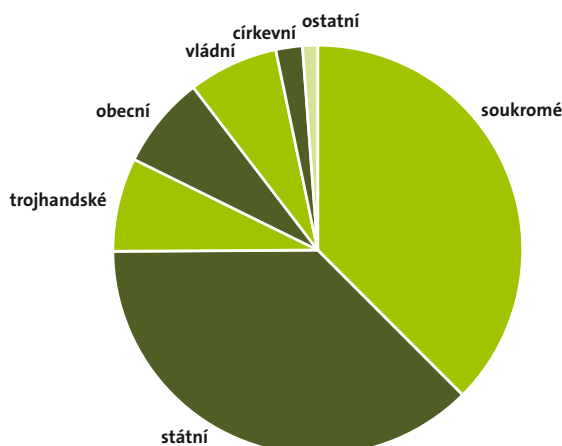
měře zhruba 9 tis. ha činí roční těžba zhruba 25 tis. m³ a tržby za dříví a za služby činí nemalou část příjmových položek. Jádrové zóny, plošně méně významné, jsou stejně jako u nás bezzásahové.

— Na zbytku NP je zajišťována ochrana lesa obvyklým lesnickým přístupem bez využití pesticidů. V letošním roce byl zaznamenán zvýšený stav kůrovce a doposud bylo asanováno zhruba 2,5 tis. m³ kůrovcové hmoty. Také zde existuje program na postupné omezení výskytu nepůvodních dřevin, zejména vejmutovky a příp. i douglasky. Představeny byly krásné podsadby jedlí. Poněvadž původních matečných stromů jedle je zde naprostý nedostatek, je nakupováno semeno i z České republiky.

— Na závěr jsme poděkovali saským lesníkům za velmi účelné a příjemně připravené setkání. Pro příští rok jsme je pozvali na obdobné setkání na české straně.

— Ing. Vladislav Badalik, vedoucí oddělení revitalizací v Teplicích

vlastnická struktura saských lesů



Sázíme na budoucnost

www.lesy.cz



Lesy České republiky

šumavským lesníkům pomáhá i rys

Lesní závod (LZ) Boubín sídlí v budově postavené v 80. letech pro tehdejší ředitelství Lesního závodu Vimperk Jihočeských státních lesů. Závod vznikl k 1. 1. 1998 sloučením LZ Vimperk a LZ Prachatice. Tuto změnu si vynutily změny ve vlastnictví a vznik Národního parku Šumava. Závod má 6 polesí a 4 výrobní střediska. Celkem zaměstnává 81 technických pracovníků a 189 pracovníků v dělnických kategoriích. Ředitelem lesního závodu je Ing. Jaromír Kříha.

Lesní závod Boubín obhospodařuje lesy střední a jižní části Šumavy. Převážná část jeho rozlohy zahrnuje okres Prachatice (97,6 %). Zbývající část závodu leží v okresech Strakonice a Klatovy. Na jihu sousedí s Národním parkem Šumava, na západě s Lesní správou Železná Ruda, na východě s Vojenskými lesy a statky Horní Planá a Lesní správou Český Krumlov a na severu s Lesní správou Vodňany. Rozloha lesního závodu činí zhruba 940 km². Lesnatost na jeho území dosahuje 46 %. V oblasti se nachází 52 % majetku státního, zbytek je majetek obcí a soukromých vlastníků. Převážná část závodu se nachází v CHKO Šumava (72 %). Od roku 1991 vydal lesní závod celkem 34 300 ha, což je téměř 100 % nárokovaných pozemků. Na výměře 3735 ha nestátních majetků zajišťuje také výkon funkce OLH.

PŘÍRODNÍ POMĚRY

Území závodu zahrnuje Vimperskou a Prachatickou vrchovinu, kde je možné vylíčit dvě podoblasti. Nižší, s výškami 800 až 1 000 m.n.m., a vyšší, s výškami nad 1 000 m.n.m., s vystupujícími vrcholy Rohanovský vrch (1 009 m), Libín (1 096), Volovický vrch (961 m), Mářský vrch (907 m) a Javorník (1 089 m). Dalším orografickým celkem je Boubínsko – Želnavské pohoří s nejvyššími vrcholy Boubín (1 362 m), Bobík (1 263 m), Křemelná (1 085 m), Obrovec (1 146 m) a Světlá hora (1 123 m). Mezi pohořím Plešného a Boubínsko – Želnavským je vyryta Vltavická brázda, která je vyplněna rašelinou. Charakteristiku území doplňují mělká říční a potoční údolí o průměrné nadmořské výšce 750 m s nepříznivými klimatickými poměry (inverzní polohy) a Kvildské pláně s výraznými vrcholy Chlustova (1 094 m) a Žlibského vrchu (1 133 m). Území závodu je v jihozápadní části odvodňováno Teplou Vltavou, ve střední části říčkami Blanice a Volyňkou. Šumava je také významnou pramennou oblastí.

— Větší část území lesního závodu patří do chladné oblasti (okrsek mírně chladný, horský). Zbytek spadá do mírně teplé oblasti (okrsek mírně teplý, vlhký vrchovinový). Průměrná roční teplota se tu pohybuje mezi 4 až 7 °C. Roční úhrn srážek se pohybuje v rozmezí 580 – 1 100 mm/rok. Průměrná délka vegetační doby činí 100 – 150 dní. Nejnebezpečnější směr větru je západní a severozápadní. Území LZ je převážně tvořeno oligotrofními hnědými půdami a oglejenými hnědými půdami.

— V závislosti na přírodních podmínkách jsou pro LZ Boubín vylíčeny výškové vegetační lesní stupně – 3. dubovo-bukový (0,02 %), 4. bukový (1,45 %), 5. jedl-bukový (10,69 %), 6. smrko-bukový (58,30 %), 7. bu-

kovo-smrkový (28,85 %) a 8. smrkový (0,68 %). Na severovýchodním okraji závodu se rozkládá pěstební oblast číslo 12 – Předhůří Šumavy a Novohradských hor (14 %). Většina území však zaujímá pěstební oblast 13 – Šumava (86 %).

POLESÍ

Polesí 01 Kubova Huť se sídlem v rekonstruované staré Schwarzenberské lesnici má 5 lesnických úseků (LÚ). Vzniklo v r. 2005 sloučením bývalých polesí Lipka a Kubova Huť. Je to polesí s nejvyššími těžebními úkoly (letos 30 000 m³). Má nejdelší hranici s Národním parkem Šumava.

— Polesí 02 Zátoň má 5 LÚ. Sídlí v obci Zátoň na rekonstruovaném loveckém záměčku ze 17. století, kde je umístěno informační centrum Lesů České republiky se stálou expozicí o historii Šumavy a lesnictví. Je to polesí s druhým nejvyšším podílem těžby (letos 27 000 m³), a zároveň s nejnižším podílem umělé obnovy (letos 1,75 ha), který je výsledkem důsledného dodržování a uplatňování zásad podrostního hospodaření s využitím cílových sečí a slunných roků.

— Polesí 03 Mlynářovice sídlí ve městě Volary a hospodaří na 5 LÚ. Dále spravuje Oboru Boubín s výměrou cca 2 000 ha, určenou k chovu jelení zvěře.

— Polesí 04 Prachatice vzniklo v roce 2004 sloučením polesí Zbytiny a Chroboly. Sídlí v budově bývalého LZ Prachatice, která prošla rekonstrukcí. Mimo správní prostory zde vznikly byty vyšší kategorie.

— Polesí 05 Včelná sídlí v obci Včelná pod Boubínem a hospodaří na 6 LÚ. Od 1. 7. 2006 zde vznikl nový LÚ pronájmem školního polesí bývalé ISŠL Vimperk. Polesí také spravuje Lesní školku v Budkově. Na území polesí Včelná leží nejvyšší i nejnižší body obvodu LZ Boubín (vrchol Boubína ve výšce 1 362 m.n.m. a řeka Blanice pod Strunkovicemi nad Blanici ve výšce 432 m.n.m.).

— Polesí 06 Zdíkov sídlí v nově vybudované budově a hospodaří na 6 LÚ. Svou polohou zasahuje do Plzeňského kraje, na území bývalých okresů Strakonice, Prachatice a Klatovy. Na jeho území leží známá turistická střediska Zadov a Javorník.

TĚŽBA A SPOLUPRÁCE S CIZÍMI FIRMAMI

Plán těžby lesního závodu dosáhl v letošním roce 190 000 m³. Z toho je 50 000 m³ dáno zpracováním kalamity na LS Třeboň. Ke konci července bylo splněno 128 000 m³, (z toho úkol v rámci zpracování kalamity ze 100 %).

— Spolupráce s cizími firmami zahrnuje především těžební činnost. Obvykle jde o drobné živnostníky, kteří





ING. JAROMÍR KRÍHA, ŘEDITEL LESNÍHO ZÁVODU BOUBÍN

Vystudoval Střední lesnickou školu v Písku a následně lesnickou fakultu v Brně. U Lesů České republiky pracuje od jejich vzniku, na Lesním závodu Boubín od roku 1998. Předtím působil na polesí Zatoň ve funkci pěstební technika a na Lesním závodu Prachatice ve funkci inspektora pro pěstování, ochranu a myslivost. Po sloučení lesních závodů Prachatice a Vimperk (vznik LZ Boubín k 1. 1. 1998) zastával nadále tuto funkci. Od roku 1999 byl vedoucím provozu a od roku 2001 výrobním náměstkem LZ. Funkci ředitele Lesního závodu Boubín zastává od 1. 1. 2005. K jeho zálibám patří myslivost a sportovní střelba, a také cestování a sport.

zajišťují pro lesní závod část těžební činnosti a přibližování. Dále o živnostníky vlastníci harvestorové uzly a firmy orientované na pěstební činnost – zalesňování, nátěry, ožínání a výpomoc v Lesní školce Budkov. Závod upřednostňuje při výběru ty, kteří se prosadili kvalitou práce a zodpovědným přístupem. Jde o nejlepší firmy z dostupného okolí.

KALAMITNÍ ŠKODY

V novodobé historii LZ Boubín došlo k největším škodám v roce 2002. Rozsah škod dosáhl zhruba 100 000 m³. Navíc padlo v průběhu tohoto roku dalších 30 000 m³ vrcholových zlomů v mladších probírkových porostech. Kalamity byly zpracovány za pomoci LZ Dobříš a živnostníků. V letošním roce postihly závod zejména přivalové deště. Poškodily především lesní cesty a svážnice. Škody jsou odhadovány na 2,5 mil. Kč.

ZÁMĚRY DO BUDOUCA

Závod si chce napříště zabezpečit vlastní harvestorové uzly, které jsou zárukou udržení a rozvíjení současného trendu ekonomické efektivnosti, založené na řádném lesnickém hospodaření, zvláště s přihlédnutím k bezprostřednímu sousedství Národního parku Šumava.

MYSLIVOST, OCHRANA PŘÍRODY A TURISTIKA NA LESNÍM ZÁVODĚ BOUBÍN

Nedílnou součástí činnosti Lesního závodu Boubín je myslivost. Oblast Šumavy byla vždy místem bohatým na kvalitní zvěř všech druhů, které se v Čechách vyskytují, včetně velkých šelem. V devadesátých letech bylo na území závodu vysazeno i několik rysů v rámci programu jejich zachrany. Myslivost je provozována na celkové výměře 9 789 ha v šesti režijních honitbách.

— Na území lesního závodu se můžeme setkat se spárkatou zvěří (jelení, srnčí a černou), se zvěří pernatou, zejména s jeřábkem lesním, tetřevem hlušcem i s další zvěří, např. liškou, kunou lesní, vydrou říční ad. Stavby spárkaté zvěře v průběhu 19. a 20. století kolísaly. Příčinou byl momentální zájem a potřeby vlastníků zdejších lesů, a také škody na lesních porostech, ke kterým dochází při vysokých stavech spárkaté zvěře. Největší škody, které působí jelení zvěř, je loupání kůry. V místech poranění stromů dochází k infekci dřevokaznými houbami, šíření hnilob, porušení stability stromů a v posledním stádiu i k předčasnému rozpadu porostů. Proto je třeba udržovat počty zvěře na únosných stavech.

OBORA BOUBÍN

K intenzivnímu chovu jelení zvěře slouží na lesním závodě Obora Boubín. Její celková plocha je 1 978 ha. Obora navazuje na tradici oborního chovu jelení zvěře z dob knížecího rodu Schwarzenbergů, dřívějších majitelů panství v oblasti Boubína. Jelení zvěř je na Šumavě zvěří původní (autochtonní).

— Z historie je např. známo, že kníže Schwarzenberg nařídil roku 1790 redukci jelení zvěře a v roce 1817 její úplné vystřílení. Důvodem pro jeho rozhodnutí bylo značné zvýšení škod na polích místních obyvatel, a také časté střety mysliveckého personálu s pytláky.

— Ve druhé polovině devatenáctého století však Schwarzenbergové opět potřebovali atraktivní trofejní zvěř pro reprezentační účely. Na důvody snižování stavů se zapomnělo a v roce 1874 byla na Boubín znovu dovezena jelení zvěř z Hluboké nad Vltavou, Kratochvíle, Lán, a také z Rakouska. Kolem roku 1900 zde vznikla obora o výměře asi 3 000 ha. Obora zahrnovala vrchol Boubína, hřebenovou část horského pásma Basum a část horského pásma Dlouhý hřbet. V padesátých letech minulého století její význam poklesl a v roce 1963 tato obora zanikla.

— Současná obora Boubín byla založena v roce 1976 na rozloze 2 219 ha. Obora se nachází v nadmořské výšce od 700 do 1 263 m n.m. Je jednou z nejvyšších položených obor v České republice. I přesto se v ní běžně loví jeleni v bodové hodnotě přes 190 bodů CIC. Nejsilnější trofej jelena evropského uloveného v této oboře má bodovou hodnotu 233,68 CIC. Lesní závod zde zajišťuje lovy pro jednotlivce i skupiny lovců. Pro lovce je tu připraveno také ubytování v několika loveckých chatách, buď přímo v oboře, nebo ve volných honitbách. Chaty jsou zasazeny do jedinečné šumavské přírody v okolí Boubína. Vysoká a srnčí zvěř se loví ve všech zdejších honitbách. Mysliveckým hospodářem honiteb je ředitel závodu ing. Jaromír Kríha, oborníkem Václav Nedvěd.

OCHRANA PŘÍRODY, TURISTIKA A PROGRAM 2000

Plocha obhospodařovaná Lesním závodem Boubín spadá 72 % do CHKO Šumava, 14 % zaujímá Ptačí oblast Šumava, 2 % Ptačí oblast Boletice a 84 % Evropsky významná lokalita Šumava. Dále se zde nachází 26 zákonem chráněných území v kategoriích národní přírodní památka, národní přírodní rezervace, přírodní památka a přírodní rezervace.

— Lesní závod má i vlastní umělou odchovnu tetřeva hlušce, který je odtud vypouštěn do volné šumavské přírody. Odchovna je významnou pomocí lesníků při

záchraně tetřeva hlušce. Spolu s jejich péčí o všechny zdejší druhy lesní zvěře tvoří významnou součást ochrany cenné šumavské přírody.

TURISTIKA A PROGRAM 2000

Pro zvýšení cestovního ruchu byla na jižních svazích Boubína v nadmořské výšce 1 150 m vybudována lovecká chata, která je nejvýše položenou obytnou stavbou v Boubínském masívu. Spolu s kaplí sv. Huberta a vyhlídkovou terasou tvoří areál, který je připomínkou původních staveb, které zde byly kdysi budovány. Výstavba chaty byla zahrnuta do Programu 2000. V jeho rámci jsou zvelebovány i další objekty, např. byla upravena část podezdívky zdejšího původního loveckého zámku, která nyní slouží jako odpočinková terasa, z níž je nádherný výhled do krajiny. Vyhlídka je jen malý kousek od vrcholu Boubína, na němž byla v roce 2005 otevřena obnovená dřevěná vyhlídková věž. K významným akcím závodu se řadí i rekonstrukce původních budov a výstavba všech nových budov polesí, a také výstavba a údržba lesních cest a svážnic. Úspěchem lesního závodu je, že má dnes již prakticky všechny budovy polesí zrekonstruovány či nově postaveny.

— Plán letošního podnikového Programu 2000 dosahuje částky 310 000 Kč. Zahrnuje např. obnovu lesních studánek, odpočívadla, trasu k menhiru na Javorníku a křížové cesty. V jeho rámci byla v šumavské Zátóni vybudována také lesnická naučná stezka. Je určena veřejnosti spolu s informačními středisky Lesů České republiky v Zátóni, NP a CHKO Šumava na Idině pile a Školou lesa Lesů České republiky. Seznamuje návštěvníky s lesním hospodařením a pomáhá veřejnosti pochopit, že opatření k výchově lesů jsou cílená a obnova lesa je zákonitě spojena s jeho těžbou. Stezka je dlouhá 13,2 km. Obsahuje 30 zastavení s více než třiceti informačními tabulemi. Informace, které přináší, jsou podávány v češtině, angličtině a němčině. Lze ji procházet po částech a oběma směry bez ztráty kontinuity (každá informační tabule má uzavřený specifický okruh informací). Značena je zeleným pruhem a její většina část probíhá po lesních zpevněných cestách tak, aby ji mohli využít také cykloturisté. Je vzdálena zhruba 2 km od Boubínského pralesa, který je jádrem národního přírodního parku stejného jména. První ochrana zdejších pralesních zbytků spadá do poloviny 19. století (lesmistr John). Dnešní prales má rozlohu 46 ha, celý národní přírodní park 684 ha.

— Jan Brandejs, Ředitelství LČR



1
2

1. Šumava
2. Rys ostrovid (foto Ing. Tomáš Pospíšil)



na polesí Zátoň zalesňují nejvýš hektar

Polesí sídlí v nově rekonstruované budově bývalého loveckého zámku. Kromě sídla polesí je v ní muzeum, které slouží jako informační středisko Lesů České republiky pro oblast Boubína, a také ubytovna (37 lůžek), inspekční pokoje (8 lůžek) a byt. Vedoucím polesí je ing. Václav Chladna. Spolu s ním zde pracuje technička ing. Jana Kříhová, lesníci Miroslav Štěch, Roland Kralík, Aleš Strnad, Jindřich Kotlán a adjunkt Michal Kašpar. Na polesí pracuje také 16 dělníků a dalších 8 pracovníků na živnostenský list.



V rámci reorganizace lesního závodu byla k 1. lednu 2005 zvýšena výměra polesí z 3 100 ha na 4 192 ha. Nyní má Polesí zátoň 5 lesnických úseků – Výhledy (802 ha), Zátoň (864 ha), Lenora (846 ha), Chlustov (876 ha) a Básum (804 ha). Polesí se rozkládá na jihozápadních svazích Boubína a pokračuje ke Strážnému, kde hraničí s NP Šumava. Je to typicky horské polesí s nadmořskou výškou 760 – 1 295 m n.m. Celkově Polesí Zátoň obhospodařuje 4 192 ha. Z toho je 120 ha lesů ochranných a 1 907 ha lesů zvláštního určení (rezervace a genové základny).

— „Hospodaříme zde jen podrostně, což je poměrně náročné na těžební činnost“, říká vedoucí polesí ing. Chladna. „S ohledem na nebezpečné západní větry musíme volit velmi jemné způsoby hospodaření. V pěstební činnosti udržujeme roční náklady na přijatelné výši. V roce, ve kterém nemáme holiny po kalamitní těžbě, zalesňujeme maximálně 1 ha. Náklady na další práce (ožínání, ochrana kultur ad.) pak mají klesající tendenci.“

— Polesí od roku 2005 sousedí s NP Šumava, v jedné části i s jeho první zónou, v níž se nezpracovává dříví napadené kůrovcem. Z hlediska ochrany lesa je zde proto situace poměrně složitá, např. v roce 2005 bylo na lesnickém úseku Chlustov zpracováno 730 plm kůrovcevého dříví. „V letošním roce vytěžíme 27 000 m³ dřeva, z toho 5 800 m³ s využitím harvestorů“, říká vedoucí polesí. „Poslední větší kalamita tady byla v roce 2002, tehdy jsme zpracovali 25 400 m³ polomů. V letošním roce máme zpracováno 2 100 m³ kalamitního dříví.“

Většinou šlo o vrškové zlomy v mladších porostech po mokrém sněhu.“

— Polesí Zátoň má jednu pronajatou honitbu a dvě honitby režijní s vysokou, černou a srnčí zvěří. V posledních letech byly stavy vysoké zredukovány na počty, které jsou pro podrostitní hospodaření přijatelné. „Všechny dřeviny se nám proto poměrně dobře zmlazují. Od vysazení rysa na Šumavě také téměř nelovíme srnčí zvěř,“ charakterizuje situaci vedoucí polesí. „Zato na polesí každý rok vypouštíme mladé tetřevy z chovu LZ Boubín.“

— Celé polesí se nalézá v CHKO Šumava a jeho polovina navíc i v ptačí oblasti. Na jeho území jsou také tři chráněná území – Národní přírodní rezervace Boubínský prales (založen r. 1858), Přírodní rezervace Zátoňská hora a Přírodní památka Jilmová skála. Vzhledem k tomu, že je zde známý Boubínský prales, navštíví tuto oblast ročně zhruba 100 000 návštěvníků. A to už je množství, které vyžaduje zvýšenou pozornost v ochranné službě ze strany všech zaměstnanců polesí.

— Na polesí Zátoň je řada lokalit s původním zastoupením dřevin, které se daří obnovovat. Je zde exkurzní trasa seznamující návštěvníky s přírodě blízkým hospodařením v horských lesích. Trasa je využívána školami i odbornými exkurzemi. V akci Program 2000 zde byla vybudována naučná stezka Vimperk – Boubínský prales. V rámci tohoto programu je také v létě otevřeno zdejší informační středisko Lesů České republiky. Dobré vztahy má nyní polesí i s vedením CHKO Šumava.

— Jan Brandejs, Ředitelství LČR

dobrá spolupráce ochránců přírody s LČR

O prvním zářijovém víkendu bylo na Střední a vyšší odborné škole lesnické v Trutnově rušno. Sešel se zde totiž VI. celostátní sněm Českého svazu ochránců přírody (dále jen ČSOP). Mezi čestnými hosty nechyběl ani zástupce společnosti Lesy České republiky, výrobně technický ředitel podniku Ing. Vladimír Krchov, Ph.D.

Sněmy ČSOP jsou shromážděními zástupců místních organizací z celé české republiky, na kterých se jednou za tři roky hodnotí činnost v předcházejícím období, určují se priority dalšího vývoje a zejména je voleno nové vedení. Nejinak tomu bylo i v letošním roce.

— Do čela ČSOP sněm vybral na další tříleté období RNDr. Libora Ambrozka, místopředsedou byl zvolen Mgr. Václav Izák. Průběh jednání sněmu i přijaté závěry a usnesení potvrdily významnou roli ČSOP nejen v praktické péči o přírodu a krajinu, ale také v oblasti přípravy legislativních předpisů, ekologické výchovy a osvěty a práce s dětmi a mládeží. Ve všech těchto směrech činnosti jsou Lesy České republiky důležitým partnerem Českého svazu ochránců přírody a vzájemná spolupráce, která se datuje už od roku 1999, významně napomáhá rozvoji jednotlivých aktivit.

— První oblastí spolupráce je organizování společného programu **Ochrana biodiverzity v lesích**. V rámci tohoto programu jsou realizovány projekty zaměřené především na terénní práce – mapování výskytu ohrožených druhů či biotopů a jednoduchá opatření na jejich ochranu. Preferován je komplexní přístup k ekosystému na územích, kde se připravují LHP. Program je rozčleněn na 9 dílčích oblastí. Například v oblasti věnované podpoře hnízdních možností zpěvných ptáků v lesích je každoročně vyvěšeno, opraveno nebo vyčištěno kolem 9000 ptačích budek. Program Ochrana vodních a mokřadních ekosystémů v lesích zahrnuje průzkum lesních toků a mokřadů, zpracování návrhů jejich ochrany a managementu a realizaci drobných úprav k jejich ochraně. V programu Ochrana velkých šelem se získávají v terénu informace o výskytu rysa, vlka a medvěda. Kromě toho je věnována značná pozornost také osvětě a propagaci velkých šelem. V programu Podpora dravců a sov v lesích probíhá zejména mapování výskytu a instalace různých podpůrných opatření zlepšujících jejich hnízdní možnosti. V další oblasti věnované sledování a ochraně netopýrů v lesích probíhá mapování výskytu všech druhů netopýrů a vrápců žijících v ČR. Značná péče je věnována zabezpečování jejich letních a zimních stanovišť včetně vyvěšování dřevěných budek. Program Lesní hmyz zahrnuje realizaci projektů na mapování výskytu vzácných a ohrožených druhů hmyzu kromě mravenců. Lesním mravencům je pak věnován nejstarší program ČSOP – Formica. Jeho cílem je inventarizace a ochrana mravenišť lesních mravenců rodu Formica a propagace jejich ochrany. Drobné projekty věnované ochraně a mapování ohrožených druhů bylin se realizují v programu Ohrožené druhy bylin v lesích. Mezi už tradiční patří také podpora činností zaměřených na inventarizaci

a ochranu ohrožených druhů dřevin v ČR. Jednotlivé projekty jsou zde většinou víceleté, zaměřené na mapování lokalit jejich výskytu, na záchranné pěstování, které slouží k posílení stávajících populací nebo založení nových, i na samotné výsadby. V rámci programu je provozován také klonový archiv pro potřeby druhů, u kterých hrozí vyhubení, nebo případně nezadržitelný zánik lokality jejich výskytu.

— Druhou významnou oblastí spolupráce je **podpora stanic pro handicapované živočichy** s důrazem na význam při propagaci myšlenek obecné ochrany přírody a pozitivního vztahu k přírodě. Záchrana dočasně handicapovaných živočichů je blízká a lehce srozumitelná široké veřejnosti a dobře lze jejím prostřednictvím veřejnost upozorňovat na příčiny zraňování živočichů i na obecné problémy ochrany přírody (znečišťování, nevhodné technologie, rozvoj dopravy). Finančně jsou podporovány zejména investiční projekty na výstavbu či opravu různých chovných zařízení, zlepšující úroveň péče o zraněné živočichy.

— Třetí neméně důležitou oblast spolupráce představuje program **Environmentální osvěta, výchova a vzdělávání**. Prostřednictvím tohoto programu obě strany pozitivně působí především na ochranářskou veřejnost. K tomuto působení se využívá dlouhodobých aktivit ČSOP jako jsou tradiční soutěže pro žáky a studenty (Zelená stezka – Zlatý list, Ekologická olympiáda) či fotosoutěž nebo všeobecně oblíbená péče o studánky. Finančně podporovány jsou také programy Dřevo a My a Les, které jsou určeny pro akreditovaná ekocentra ČSOP.

— V rámci těchto programů si mohou ekocentra pořídit dřevěné výrobky propagující Lesy ČR, jako např. informační tabule, nábytek pro výukové prostory, hračky a jiné výukové doplňky.

— Jak z předchozích řádek vyplývá, spolupráce mezi Lesy ČR a ČSOP dnes zahrnuje už velmi pestrou řadu aktivit, které jsou přínosem pro obě strany. Sněm ČSOP tuto spolupráci vysoce ocenil a potvrdil perspektivu jejího dalšího rozvoje.

— Ing. Martin Dušek, ředitel kanceláře ÚVR ČSOP

Český svaz ochránců přírody (ČSOP) byl založen v roce 1979 a dnes je s bezmála deseti tisíci členy největší nevládní organizací působící v České republice v oblasti ochrany přírody a krajiny.



jízda v kočáře je sport jako každý jiný

V historicky nedávné době byl kočár tažený jedním nebo několika koňmi považován za luxusní dopravní prostředek. Dnes, kdy ho v této roli nahradily polstrované plechové kočáry se stovkami koní pod kapotou, přežívá jízda kočárem jenom jako turistická atrakce, a také jako sportovní odvětví. Právě tomuto odvětví se na špičkové úrovni věnuje Vratislav Nožíř, revírník revíru Stéblová na Lesní správě Choceň.

„Můj revír má na čtyřiceti tisících hektarů katastrální výměry šestnáct set hektarů lesa,“ uvedl hned zkraje, ačkoliv věděl, že jsem za ním nepřišel kvůli práci, ale kvůli jeho koníčku. „Jsou to takové zvláštní lesy, ale mám to tady rád, pracuji tady už šestadvacet let.“

— Stéblovský revír je skutečně zvláštní. Leží mezi Pardubicemi a Hradcem Králové a zahrnuje na jedné straně lesy v okolí semtínských chemiček, na druhé straně lázeňské lesy v okolí Lázní Bohdaneč, patří do něj Opatovická elektrárna, hrad Kunětická Hora, řada pernštejnských rybníků i několik písniček s průzračně čistou vodou, které v krajině zůstaly po odtěžení labských šterkopísků. Také samotná obec Stéblová je svým způsobem pozoruhodná. Čtrnáctého listopadu 1960 se u ní

odehrálo největší železniční neštěstí v dějinách našich zemí. Na jednokolejné trati se srazil rychlík s dělnickým motoráčkem. O šest let později zase v zatáčce přímo za stéblovskou fořtovnou havarovalo vojenské vozidlo, takže řádění kulového blesku dalších pět let poté snad ani nestojí za zmínku...

— Ale opusťme pochmurnou historii a vraťme se ke kočárům a ke koním. Vratislav Nožíř se svým parťákem Jiřím Konířem jezdí spolu v jednom kočáru už devět let. Soutěží v kategorii jednospřeží, do jejich týmu patří ještě jedenáctiletý teplokrevný ryzák Atlas, valach. „Jirka kočuruje a s Atlasem jsou v našem týmu ti nejdůležitější, já funguju víceméně jako závaží,“ říká revírník s úsměvem. Jeho role totiž spočívá ve vyvažování kočáru. „Ono





se jezdí hodně rychle, takže kočár má v zatáčkách tendenci se převrátit," vysvětluje. „Tomu musím zabránit. Je to v podstatě stejná práce, jakou dělá spolujezdec u soutěžních motocyklových sajdkár.“

— Ačkoliv tým začínal závodit s vlastnoručně svařeným a vyrobeným kočárem, úspěchy slavil hned od počátku. Na první start se postavil v roce 1997 a již v roce 1999 zvítězil v Českém poháru jednospreží. Rok nato Jiří Koníř s Vratislavem Nožířem poprvé vyhráli na mistrovství republiky. Jejich posledním triumfem je letošní titul mistrů republiky, který získali koncem července v Šinkvickém dvoře u Brna. „Uspět v soutěžích je rok od roku těžší,“ přiznává Vratislav Nožíř. „Konkurence je stále početnější a stále kvalitnější, roste i kvalita technického vybavení. Ani my už nejedeme se starým kočárem, ale museli jsme si koupit nový se speciálním nadbíháním předních kol. To je velmi důležité zejména při maratonu.“

— Tady je asi namístě stručně popsat, jak taková soutěž jednospreží probíhá. Je tří denní a začíná zpravidla v pátek. První den je na pořadu drezurní zkouška, ve které jde o předvedení předepsané úlohy, dodržení posloupnosti cviků a stanovených chodů koně, posouzení správného vedení spřežení a podobně. Zkouška je bodovaná, takže není těžké si představit, že hned první den dokáže soutěžní porota pohnout žlučí řadě posádek.

— Druhý den se koná takzvaný maraton. Ten je nejatraktivnější částí závodu, a proto bývá diváky hojně navštěvován. Skládá se ze tří částí. První je klusová, druhá kroková a třetí se jede mezi překážkami. Zejména překážková část vyžaduje od koní i jezdců odvahu, statečnost a šikovnost. Ale také dobrou paměť a předvídatost. Náplní této části je totiž průjezd 5 až 8 terénními překážkami. Průjezdy překážkou jsou označeny písmeny A až F. Kočár musí překážkou projet co nejrychleji a absolvovat průjezdy v abecedním pořadí. I při dodržení těchto podmínek je možné některé překážky projet různými způsoby. Ten nejučelnější si posádka musí vybrat v rámci před soutěžní přípravy. A také zapamatovat, při jízdě už není na nějaké přemýšlení čas... Celý maraton trvá jeden a půl až dvě hodiny a kočár při něm najezdí celkem 15 až 18 kilometrů. Jezdí se na čas.

— Během posledního dne se jede tzv. překážková jízda neboli parkur. Na kolbišti je rozestavěno kolem dvaceti překážek. Většinou jde o průjezdy mezi kužely, na jejichž vrcholech jsou umístěny malé míčky. Pokud míček při průjezdu kočáru překážkou spadne, je spřežení penalizováno 3 trestnými body. Není to nic neobvyklého, protože kužely jsou od sebe vzdáleny pouze o dvacet centimetrů víc, než činí rozvor kočárových kol. V par-

kuru vítězí ten, kdo absolvuje trať s nejmenším počtem trestných bodů.

— Jiří Koníř s Vratislavem Nožířem jsou amatéři. „Koně vozíme na závody v přívěsu za autem, dva kočáry v bývalé poštácké avii,“ říká revírník. „Vejdou se tam akorát. Když je vyndáme, postavíme do avie vojenské postele a máme ubytování. Všechno materiální vybavení jsme pořídili za své, sponzory sháníme jenom na provoz.“ Nezasvěcenému by se mohlo zdát, že provoz spřežení nemůže být finančně příliš náročný, ale opak je pravdou. Obnáší to peníze na cestu, pojištění, startovné, ustájení koní, na veterinární prohlídky, kování... „Pokud jedeme na tuzemské závody, tak to ještě jde,“ říká Vratislav Nožíř. „Ale do zahraničí se s naší avii pustit nemůžeme. Musíme si auto pronajmout a třeba taková cesta do Říma pak sama o sobě vyjde na šedesát tisíc. Vysoké bývá v cizině i startovné – kolem 250 eur, o dalších nákladech ani nemluvě.“

— Přitom posádka do zahraničí jezdit musí. Pokud chce uspět ve světovém poháru a udržet se v reprezentaci, bez závodů v cizině se neobejde. Cíle přitom oba jezdci mají dost vysoké: „V příštím roce chceme obhájit titul Mistrů České republiky a v roce 2008 bychom se rádi dostali na mistrovství světa. Pojede se v Jarantowu nedaleko polské Wroclavi, takže to nebude daleko. Chtěli bychom tam uspět co nejlépe, a proto tam chceme jet v příštím roce na světový pohár. To by se nám při mistrovství světa mělo zúročit, protože v prostředí, které člověk zná z dřívějška, se vždycky závodí lépe.“

— Sedím za stolem v revírníkově kanceláři, oknem pozoruji opadávající listí klíněnkou poznamenaného kaštanu a přemýšlím, jak jde dohromady práce lesáka se soutěžení koňských spřežení, které vyžadují každodenní trénink a spolykají veškerý volný čas včetně dovolené. Aniž bych se tázal, Vratislav Nožíř mi dává odpověď: „Je to sport jako každý jiný, člověk si při něm perfektně vyčistí hlavu. A navíc je to krásný sport. Neumím si snad představit nic krásnějšího, než když člověk v kočáru projíždí kvetoucím kaštanovým stromořadím hřebčína v Kladrubech nad Labem. Závodíte na nádvoří, jehož půdu udusaly stovky generací těch nejušlechtilejších koní a zažíváte pocit, který se slovy vůbec nedá popsat. Jako by se člověk ocitl v jiném, lepším světě.“

— Jaroslav Jonáš

fotografování v oborách

Mnoho fotografů zvěře využívá možnosti získávání snímků v oborách. Je to přirozené, protože zde je zvěř uzavřená a je větší pravděpodobnost se s ní setkat. V některých oborách je zvěř velmi krotká, a tak se snadno fotografuje. Ovšem jsou i velké obory, kde je zvěř velmi plachá a opatrná. Proto se zde musí fotograf chovat tak jako ve volné přírodě. Zním i případy, kdy jsem v oboře čekal na příchod muflonů čtyři hodiny.



— Fotografování v oborách je také snadnější v tom, že je zde plno mysliveckých zařízení, kde se může fotograf ukrýt a čekat, až se zvěř objeví. Ať už se jedná o vysoké posedy (**obr. 1**), zástity či velké seníky apod. Hlavně se musíme vždy ukrýt poblíž místa, kam je zvěř naučena pravidelně chodit. To znamená, že se domluvíme s odborníkem, vlezeme si na půdu seníku, čekáme, až se bude v blízkosti pravidelně krmit, a máme úspěch zaručen.

— V oborách se většinou získávají snímky velmi snadno, ale musíme počítat s tím, že se tyto snímky poznají od snímků z volné přírody. Proto potom nemůžeme snímek divokých prasat, které jsou fotografovány na krmelišti vydávat za snímky z volné přírody. Místo, kde se denně krmí, je udusané a holé. Někde jsou dokonce i betonové panely, na kterých se krmí. Obdobně je to i s jinými druhy, kde jsou zase krmítka, která potom na fotografiích působí rušivě. V takových případech se musíme těmto záběrům vyhnout, počkat, až se zvěř dostane mimo ně, a potom teprve fotografovat.

— V oborách zastihneme i větší množství zvěře pohromadě (**obr. 2**). Na tomto snímku je zachyceno patnáct jelenů s paroží v lýči, kdy jsou v létě tyto jeleni v oddělených tlupách od samičí zvěře. Snímek byl pořízen ze seníku vedle louky.

— Jiný způsob fotografování v oborách je ten, kdy můžeme využít jedoucí vozidlo, či koňský povoz. Zvěř se nebojí a zůstává chvíli zvědavě stát a vyhlíží co se bude dít. Proto musíme tento moment využít. Když zastavíme, zvěř většinou okamžitě odskočí. Několikrát jsem tento způsob využíval při fotografování daňčí zvěře. Snímek daňků (**obr. 3**) byl fotografován z auta, které zastavilo, a daňci byli ihned v pohybu.

— Snímek divočáků (**obr. 4**) vznikl tak, že jsem čekal na půdě krmelce a využil možnost, kdy odborník přijel krmit. Na zem rozházel hrách, který divočáci sbírali, a já je fotografoval. Na snímku je vidět typické prostředí obory, kde je zvěř denně krměna.

— Na **obr. 5** jsou zachyceni mufloni v blízkosti krmelce, kdy čekají na krmiče. Fotografováno ze zástity nedaleko krmelce. — Jaromír Zumr st.





2
1 4
3 5



LČR pomáhají ohroženým druhům

Tetřevi se vrací do boubínských lesů

V červencovém dvojčísle loňského ročníku Lesu zdar jsme čtenáře informovali o historii úbytku tetřeva hlušce v našich lesích a o vzniku obou našich tetřevích odchoven – jedné na LS Karlovice a druhé na LZ Boubín. Stejně jako v minulých letech, i letos byla v obou odchovnách úspěšně odchována tetřeví kuřata, která jsou v současné době již plně vyspělá, takže nastal čas jejich vypouštění do přírody.



Odchovaní tetřevi se vypouštějí za účelem posílení či dokonce znovuoobnovení přirozené populace. Je to dlouhodobý proces, který je velmi náročný snad ve všech ohledech. Zdaleka nejde jen o náročnost finanční a odbornou, ale především o náročnost časovou. Množství práce, které je třeba k dobrému provozu odchovny, k péči o chovné hejno i o odchovávanou mladou zvěř, a také k přípravě na její vypouštění do přírody, je nepředstavitelné. Proto lze pochopit zklamání pracovnice odchovny Mlynářovice na LZ Boubín paní Jany Nedvědové, když třeba krátce před vypouštěním odchovaných tetřevů najde ve voliére mrtvou tetřeví slepici. Tetřevi jsou velmi obezřetní a na rušivé podněty, např. přítomnost kuny či jestřába u voliery, reagují rychlým vzletnutím. Navzdory ochranným sítím mohou pak narazit tak nešťastně, že se smrtelně zraní.

— V pondělí 18. září byla na polesí Zátoň přemístěna do vypouštěcího zařízení první skupina letos odchovaných tetřevů. Celá akce začala v odchovně, kde bylo napřed všech 10 tetřevů, 6 kohoutů a 4 slepice, odborně prohlédnuto. Pak jim byly na stojáky nasazeny kroužky poskytnuté kroužkovací stanicí Národního muzea, a také křídelní značky zaslané Ministerstvem životního prostředí. Dva tetřevi, kohout a slepice, byli rovněž opatřeni telemetrickými moduly pro sledování po vypuštění. Manipulace probíhala rychle a šetrně, aby zvěř nebyla zbytečně stresována a mohla být v co nejkratším čase převezena na vypouštěcí místo.

— Samotný převoz je rychlý, vypouštěcí místo je vzdálené jen pár kilometrů. Závěrečnou část cesty je však třeba zvládnout pěšky, proto každý bere do ruky přepravky s tetřevy a přenáší je místy silně podmačeným

terénem, který se díky mocné vrstvě rašeliny houpe pod každým krokem, několik desítek metrů k vypouštěcímu místu. Vypouštěcí místo je asi půlhektarová oplocenka, v níž je vypouštěcí voliéra. Voliéra je zarostlá smrkovým nárostem, který tetřevům poskytuje kryt a současně jim brání v rozletu, takže je eliminováno nebezpečí prudkého nárazu při jejich vzletnutí.

— Při vypouštění působí kohouti klidnějším dojmem. Po otevření přepravky se ve voliére chvíli rozhlíží, a pak se schovávají v nárostu, zatímco slepice rychle odbíhají, nebo se dokonce pokoušejí vzletnout. Právě v těchto případech je hustý nárost velkou výhodou. V průběhu příštích pěti dnů bude probíhat adaptace převezené tetřeví zvěře na nové podmínky. Tetřevi se budou učit reagovat na nové podněty, kterých je v lese mnohem víc a projevují se s větší intenzitou než v relativně klidném prostředí odchovny. Tetřevi se v relativně krátké době musí naučit vyhledávat potravu a bezpečný úkryt nejen před nepřízní počasí. Brzy se seznámí se všemi zde žijícími živočichy. A nebudou to jen druhy, před kterými není třeba se mít na pozoru, ale právě naopak. Vypouštěcí místo samozřejmě přitahuje celou řadu predátorů, kteří představují smrtelné nebezpečí – kuny, lišky, divočáky, ale také jestřáby, výry a řadu dalších, kteří spatřují v nezkušených tetřevích snadnou kořist. Právě zde je největší riziko možného neúspěchu celé akce. Řada případů, a to nejen z České republiky, dokládá, že vypouštění tetřeví mohou být v důsledku predatorního tlaku velmi brzy odstraněni, že jim prostě schází čas na adaptaci. Tento fakt nelze v žádném případě pominout, je třeba učinit všechna dostupná opatření k eliminaci negativního vlivu predátorů. Jde to buď přímým lovem



v souladu se zákonem, plašením, nebo například odváděním krmením – nabídnutím jiné kořisti na vzdálenějším místě. V otázce omezení negativního vlivu predátorů je třeba úzce spolupracovat s orgány státní správy myslivosti a ochrany přírody. Dobrá spolupráce v této oblasti je oboustranně výhodná, neboť vede k posilování vzájemné důvěry mezi zainteresovanými subjekty a k získávání cenných poznatků nejen o tetřeví zvěři a úspěšnosti vypouštěcího projektu, ale též o početních stavech a chování jejich přirozených nepřátel.

— Je zřejmé, že čím vyšší je kvalita projektu a osobní zainteresovanost lesního personálu, tím větší je naděje na úspěch. A nejedná se jen o přímou péči o vypouštěné jedince. Velmi důležité je také dlouhodobé sledování biotopu a divokých tetřevů. V této souvislosti nelze nezmínit vzácné a zajímavé pozorování: pouhé dva dny po zahájení vypouštění první skupiny tetřevů přichází od Ing. Vladislava Dvořáka, ekonomického náměstka LZ Boubín, skvělá zpráva. Při pochůzce v lese nedaleko od vypouštěcího místa spatřil ve vzdálenosti asi 120 metrů malé hejno tetřevů. Jednalo se o 6 jedinců, čtyři na lesní

cestě a dva pod cestou. Snažil se k nim přiblížit, ale ostražití tetřeví ho blíže než na 80 m nepustili. Přesto se mu podařilo část hejna vyfotografovat. Fotografie sice nejsou nej kvalitnější, ale jsou významným dokladem výskytu populace tetřeví zvěře v dané oblasti. A také důkazem vhodnosti biotopu pro další reintrodukci. Bohužel se asi již nepodaří prokázat, zda tito tetřeví jsou potomky ptáků vypuštěných v předchozích letech či ptáků ze zbytkové přirozené populace. Přesto se jedná o velmi cenný poznatek.

— Pouze díky velkému pracovnímu úsilí a nadšení kolegů z Lesního závodu Boubín mohou přicházet úspěchy při podpoře zbytkové tetřeví populace. Nebyť jejich každodenní systematické práce, často i nad rámec pracovních povinností, nemohl by již téměř dvacetiletý projekt na záchranu tetřevů na Šumavě pokračovat a přinášet dílčí úspěchy. Přejme si, aby tak impozantní a všemi obdivovaný pták, jakým tetřev hlušec bezesporu je, díky pomoci lesníků přežil a mohly jej i příští generace obdivovat v jeho přirozeném prostředí.

— Ing. Petr Zvolánek, Ředitelství LČR

otevřený dopis

Vědecké radě LDF MZLU v Brně

Vážená vědecká rado!

Dovolte mi, abych jako řadový lesník v důchodu, odchovanec fakulty, v jejímž čele stojíte, vyslovil několik námitek vůči Vašemu „Vyjádření ke Stanovisku vědců...“. Čekal bych, že se Vy, lesníčtí vědci, přidáte na stranu lidí, jimž není lhostejný současný a budoucí stav našich lesů, a proto se rozhodli ukončit dlouhé mlčení a vyvolat veřejnou diskusi o svých starostech a obavách.

A ještě spíš bych očekával, že jako učitelé nové generace lesníků budete první. Místo toho čtu hned v prvním odstavci uražená slova o „osvícených“ versus „technokratech“. Nejvíce mě překvapuje, že se opravdu stavíte na obranu právě toho technokratického, málo koncepčního lesnictví. Musí přece zvlášť Vám být zřejmé, že v době, kdy les z mnoha příčin není zdravý, v době, již vévodí zničující spirála honičky za hospodářským růstem až do vyčerpání všeho, nemůže už lesnictví dál zůstat beze změny. A ta změna musí zasáhnout myšlení. Vy však ve své pro mě nepochopitelné obhajobě starého přehlížíte všechny varovné skutečnosti. I naší nedávné historie. Zatímco signatáři Stanoviska nám je připomínají, včetně citace zdrojů.

Co se Vám zdá zavádějící na tvrzení Stanoviska, že české lesnictví konzervativně trvá na hospodářském modelu stejnověkého lesa a paseky? Sami to potvrzujete, když vahou své instituce posvěcujete systém založený i do budoucna na stejnověkosti. Uspokojuje Vás dvacet až čtyřicetiletá obnovní doba, již nazýváte zárukou budoucích věkových diferencovaných porostů. V tom se však mýlíte. Ani čtyřicet let nic neznamená, pokud se nezmění vnitřní struktura lesa. Řazení obnovních prvků plošně vedle sebe, jak se to samozřejmě děje, vede jen ke stejnověkosti. I odvážná obnova s dlouhou obnovní dobou dílčí nad podrostem skončí vždycky v osídlech pasečného lesa věkových tříd, a tím ve stejnověkosti, pokud musí být horní etáž v určený čas podle plánu zlikvidována. Ale i tak se takto odvážná obnova málokde vyskytne. V praxi jsou ustálena pravidla, v jakém stáří nebo výšce podrostu se horní etáž definitivně odstraňuje. I čtyřicetiletá obnovní doba je tedy omezená, a to právě tím požadavkem, aby se les nevyvymkl ze soustavy věkových tříd, jinak řečeno z pasečného hospodářství. Pokud se někde přece jen poněkud vymkne, tak to jsou ty příklady, na něž se exkurze lesníků

chodí dívat – a přiznejte, že mnozí obdivovat – a je jich jako šafránu. Pro celý komplex důkazů pravdivosti Stanoviska včetně nezastupitelné úlohy pionýrských dřevin může také posloužit les, jemuž bylo umožněno vyvíjet se po dlouhé období bez lesnických zásahů a zvěře, takzvané „za plotem“ okupačních vojsk. Jinak to není ani se zárukou smíšených porostů, za niž vydáváte „legislativou zajištěný minimální podíl melioračních a zpevňujících dřevin 20 až 30%“. Na záruku by to možná stačilo, kdyby se místo lživých mysliveckých výpočtů lovila zvěř podle škod. A také kdyby v lesnících nebyl zakořeněný odpor proti podsadbám a nesázeli všechno, i jedlí, na holoseče. A když už kousek podsadby náhodou po někom zdědí, nespěchali ji zrušit. Ještě z jiného důvodu není radno takové záruce věřit. Byl jsem účastníkem semináře, kde se revírníkům vysvětlovalo, že druhým rokem po sadbě můžou MZD nahradit smrkem. Důvod – zákon mluví v § 24, odst. 2 o závazném minimálním podílu MZD *při obnově porostu*, a ne už po ní. Navíc nám bylo přidáno krédo, které maže všecko: „Smrk nás živí a živit bude“. Taková je u některých vlivných lesníků vůle po změně. Je možné věřit na záruky? Mají všichni právo cítit se dotčeni, když někdo prohlásí, že systém českého lesnictví k přírodě nesměřuje? Anebo se mám také přidat na stranu silnějších, protože bohatých, a prohlásit, že směřování k přírodě blízkému lesu nemá opodstatnění, že je to jenom politováníhodný výkřik jakýchsi „osvícených“?

Když se, vážená rado, zabýváte velikostí holých sečí 1 ha, svůj postoj překvapivě vyjadřujete slovíčkem „pouze“. Jejich šířku pak obhajujete slovy „aby nové pokolení lesa odrůstalo pod ochranou obnovovaných porostů“. Škodlivost holosečí nepripouštíte vůbec, v úvahu neberete žádný z protikladných argumentů. Jste Vědecká rada lesnické fakulty. Čekal bych dodatek, něco ve smyslu „výjimečně“, „občas“, či stanovit

podíl holosečí z roční těžby nebo podobně. Ale Vy holoseče pouze hájíte a dodáváte, že jejich vyloučení je v současné době nesystémové, pokud budou existovat nepůvodní porosty s dominantním zastoupením smrku, resp. neproduktivní, zdravotně nevyhovující porosty. Takové porosty je tedy nutno obnovovat holosečně? Jaký je k tomu důvod? Vždyť kromě vyšších poloh hor se jedná o všechny smrkové porosty u nás a slova „pokud budou existovat“ můžou znamenat buď jen to, že tam po nich už smrk nebude, což lze vyloučit (dokud se o to nepostará podnebí samo), anebo tam bude smrk znovu nepůvodní, člověkem zavlečený. Tak opět účelově posvěcujete holoseče a stejnověký les pro další generaci. Je to logické, protože vše, co se blíží přírodě, je pro Vás „nesystémové“: přirozená druhová skladba, přípravné a pionýrské dřeviny, ponechávání mrtvého dřeva atd.

Nespravedlnost k nám všem, kteří platíme, je zžitý předsudek o nutnosti náhrad a kompenzací vlastníkům a správcům lesa za poskytování celospolečenských funkcí „na úkor jejich dřevní produkce“. Ty vzácné případy, kde se hospodaření přece jen vymklo z pasečných skrupulí, svědčí o tom, že jinak obhospodařované lesy jsou přinejmenším stejně produktivní jako pasečné a že pro vlastníka k žádné újmě nedochází. Je jen třeba začít, a to je mimo jiné věc výchovy nových lesníků. Legislativu už by si sami prosadili.

Komu záleží na budoucnosti lesů, měl by o argumentech a návrzích signatářů Stanoviska přemýšlet. Znam lesníky, kterým už dlouho nedělá potíže pracovat na bázi přírodě blízkého obhospodařování lesa, ale to není zásluha českého lesnictví, je to v nich samých a konají tak jemu navzdory. Vždycky takoví byli a utěšuju se, že jich bude přibývat.

Těší mě také, že ve Vědecké radě nejste jen Vy, naprostá většina, ale také menšina, i kdyby to byl jeden člověk. Ale je tam, a to je také nadějně.

Jaroslav Veškra, Petrovice

zelené schránky

V minulém čísle jsme Vám přinesli první odpovědi na dotazy ze Zelených schránek, které jste nám zaslali a které se týkaly celého podniku. V těchto seriálech budeme i nadále pokračovat, čili Vám i v tomto zcela novém čísle přinášíme další část Vašich dotazů. Pro připomenutí – do časopisu jsou vybírány dotazy, které se týkají převážně celé firmy, na všechny dotazy je odpovídáno standardně každému zaměstnanci v rámci pravidel Zelených schránek.

VÁŽENÍ ZAMĚŠTNANCI, DO ŘÍJNOVÉHO ČÍSLA JSME VYBRALI NÁSLEDUJÍCÍ DOTAZY:

1

Vážené vedení podniku, tímto dopisem bych chtěl vyjádřit z pozice technického pracovníka-správce toků své osobní vnímání práce mé a mých kolegů u podniku. Podle mého názoru vždy byla a neustále je u LČR správa drobných vodních toků vnímána velmi okrajově, jako něco, co ujídá peníze ostatním. Pokud správa toků právě neslouží k vylepšování „dobrého“ jména podniku, či prezentaci, je silně opomíjena a podhodnocována. Domnívám se však, že mnoho zaměstnanců ani pořádně neví, co výkon správy vodních toků obnáší. Že se jedná o velmi různorodou a náročnou činnost, která v sobě zahrnuje celou řadu oborů. To je navíc podtrženo i způsobem zajišťování výkonu správy toků – povodí. LČR spravují daleko více vodních toků s nepoměrně menším počtem zaměstnanců, a rozhodně zde neplatí, že by „malé“ vodní toky představovaly malé problémy a „velké“ vodní toky problémy velké. Musím však říci, že právě pro tuto svou velkou různorodost, kdy člověk musí být v jedné osobě biologem, technikem, právníkem atd., mě povolání správce toků celkem naplňuje. I přesto, že postupem doby neustále přibývají činnosti, které jsou nad rámec běžné činnosti (např. úkoly vyplývající z plánování v oblasti vod – rámcové směrnice) a odvádějí nás od hlavní náplně naší práce, a tou je péče o vodní toky, inženýrsko – investiční činnost apod. To, že má člověk svou práci rád, ale k úplné spokojenosti nestačí. Musí být za svou práci také náležitě ohodnocen, musí dále růst, musí vidět perspektivu do budoucna. Bohužel, to ale v tuto chvíli plně nevidím. Je totiž celkem frustrující, když je stavební dozor odměňován na stejné úrovni nebo hůř než dělník na jeho stavbě, nebo mezi svými vrstevníky na úrovni skladníka. Doby, kdy toto bylo běžné, jsou už dávno pryč. Navíc se mi jeví mzdové



náležitosti jako velmi neprůhledné. Začíná to již zařazením do tarifního stupně a končí vlastní kalkulací mezd. Je například otázkou, jakým způsobem se kalkuluje přesčasová práce, nebo jaký smysl má položka praxe – 50 Kč za rok. Pro mladé lidi to rozhodně moc motivující není, spíše naopak. V rámci mezd mi také připadají vzhledem k zodpovědnosti nepatřičně nízké odměny za řízení vozidla. Náš audit říká, že jsou využívány motivační faktory. Ano, to opravdu jsou, ale pouze represivní. Udávají totiž pouze krácení odměn v případě nesplnění některého prioritního ukazatele. Možnost osobního ohodnocení prakticky neexistuje a výši odměn také nemůžeme žádným způsobem ovlivnit. Jsou i některé další záležitosti spíše odborného charakteru, s kterými se musíme potýkat, ale jako nejdůležitější vidím, a vnímám to i u svých kolegů, ohodnocení naší práce. Domnívám se, že si těch několik

desítek zaměstnanců za svou práci lepší ohodnocení zaslouží.

Vážený pane kolego, rád bychom Vás ujistili, že správa toků není v žádném případě na okraji zájmu vedení Lesů České republiky. To potvrzuje například vznik odboru vodního hospodářství v minulém roce, jemuž je tato problematika svěřena. Skutečnost, že podnik nebere správu toků na lehkou váhu, podporuje i množství finančních prostředků, které vynakládáme z vlastních zdrojů na správu toků (cca 250 milionů Kč ročně). Jedná se o nekomerční činnost, kterou jako jednu z mimoprodukčních funkcí podnik zajišťuje. Nárůst administrativy na úseku správy toků je způsobený novou legislativou a náročností získávání dotačních prostředků. Jsme si ho vědomi a chceme ho řešit dalšími personálními kroky po vyhodnocení současného stavu. Zmiňujete-li

nutnost zvýšení všeobecného povědomí o práci správ toků, uvítáme v tomto směru Vaší iniciativu, a to nejen směrem k zaměstnancům LČR. V tomto ohledu chystá i odbor marketingu pro příští rok výraznější publikace všech našich činností v tisku a ostatních komunikačních kanálech. Snahou vedení Lesů České republiky je dobře ohodnotit své zaměstnance za odvedenou práci. Systém odměňování zaměstnanců chápejte, prosím, v rozměru celého podniku s tím, že ohodnocení funkce správce toků musí být srovnatelné s ostatními obdobně měřitelnými funkcemi u podniku, například funkcí referenta péče o hmotný a investiční majetek. Mzdové náležitosti musí být průhledné a v tomto hraje nezastupitelnou roli vedoucí zaměstnanec, který má povinnost s nimi zaměstnance seznámit minimálně jednou ročně při pracovním hodnocení. Nicméně s Vámi souhlasíme, že motivační



systém podniku vlastně ani žádný není, nebo je velmi nefunkční a spíše represivní. Jsme touto situací znepokojeni a již jsme podnikli kroky aby-
chom v roce 2007 nastavili funkční
motivační systém tak, jak jej známe
z jiných soukromoprávních sub-
jektů, a to v tom smyslu, že pokud
někdo bude pracovat kvalitně, bude
výrazně více ohodnocen, a pokud
méně nebo standardně, tak bude
odměněn pouze standardní složkou
mzdy. To by mělo vést i k větší mo-
tivaci pracovníků, a především k větší
zodpovědnosti.

Nastavit systém tak, aby byl objek-
tivní a nedocházelo k subjektivnímu
zneužívání odměňování, však není
jednoduchá věc. Proto v roce 2007
bude na tuto problematiku vyčleněn
tým, který celý systém pro Lesy ČR
připraví.

Přesčasová práce je odměňována
v rámci platného vnitřního mzdov-
ého předpisu a musí být nařizována
a evidována podle směrnice Pracovní
doba. Položka praxe patří ke stimu-
lační pobídce a máte jistě právo se
na ni dívat vlastním pohledem.

Vážený pane, vzhledem k anony-
mitě podnětu nemůžeme posoudit
všechny aspekty mzdových záleži-
tostí ani postup Vašeho nadřízeného
ve Vašem konkrétním případě. Bylo
by dobré si o těchto věcech s Vaším
vedoucím pohovořit a v případě
dalších nejasností se obrátit na další
kompetentní místa.

Úsek strategie a personalistiky

2

Dobrý den,
možná se vlamuji do otevřených
dveří, ale přesto cítím potřebu pre-
zentovat svůj názor na zadávání za-
kázek v PČ a TČ od roku 2007. Jedná
se mi o to, aby v budoucnu zůstala
zachována klauzule obchodních
smluv v PČ i TČ, že se LČR zavazují
předat smluvním partnerům na
příslušných SUJ minimálně 80 – 90%
projektovaných objemů. Sám bych
jednoznačně preferoval 80%, a to
z několika důvodů:

1. Tento stav zvyšuje konkurenci
dodavatelů prací v regionu a zvy-
šuje tlak na kvalitu prací i ceny
hlavního dodavatele. Důsledkem
je menší závislost LČR na dodava-
telích.
2. LS mohou operativně řešit
problémy s plněním úkolů PČ i TČ
(termíny, kvalita) vzniklých ať už
z příčin objektivních, či špatným
plněním ze stran dodavatele
(zpracování nahodilě těžby, oži-
vnání, zalesnění atd.)
3. Institutem nabídkových řízení
lze řešit cenově nepřiměřené
požadavky smluvních partnerů
(např. u drtiče klestu 30 Kč / m³,
což představuje cca 40% úspory
na LS Tábor).
4. Zhotovitelé prací v PČ i TČ na
základě smluv o dílo jsou si dobře
vědomi, že se musí kvalitativně
minimálně vyrovnat smluvnímu
partnerovi na hlavní SUJ, přičemž
pracují za nižší ceny. Jsou si
vědomi, že v případě problémů
nebudou již osloveni, což je
nejlepší motivace k perfektnímu
provádění prací.
5. V některých technologiích nároč-
nějších na vlastní provedení (che-
mická ochrana kultur proti buření)
stojí za úvahu fakt, že máme mít
přímý vliv na výběr obsluhy při
pracích.

Zrušením těchto možností bychom
se, myslím, nejen zbavili výše
uvedených výhod, ale bylo by to
i poněkud nereseriozní jednání z po-
hledu těchto partnerů, kteří kvalitně
prováděli práce za nižší ceny, často
si pořídili výrobní prostředky apod.
Samořejmě nejsem právník, ale
doufám, že tato vize je realizova-
telná z pohledu nového výkladu LČR
jako zadavatele zakázek dle zákona
o veřejných zakázkách. Děkuji za
zvážení mého podnětu.

Vážený pane kolego,
podíl prací zadávaných mimo hlavní
smlouvu vycházel z faktu, že na-
smlouvané ceny nejsou výsledkem
soutěže, ale vzájemné dohody.
V současné době se Lesy České

republiky řídí zákonem o zadávání
veřejných zakázek, tudíž i dílčí
výběrová řízení by se musela konat
v tomto režimu. Stále ještě není
zcela jisté, jak se hodnotí limit pro
zakázku. Nicméně zákon stanoví
součet dílčích smluvních vztahů plo-
vouně po dobu 4 let na dodavatele
a předmět plnění.
U nadlimitních zakázek musí pro-
běhnout řádné výběrové řízení se
všemi lhůtami z toho vyplývajících,
což by mohlo vést k zablokování
některých činností. S ohledem na
tato rizika a na fakt, že nové ceny
již budou výsledkem soutěže, se
s dílčím zadáváním prací prozatím
nepočítá. Lesu zdar.

Úsek výroby

3

Dobrý den,
reaguji na možnost zavolat na
Zelený telefon a sdělit Vám svůj
kritický názor. Dostali jsme ke
zpracování výhledy na výběrová
řízení a chtěl jsem k tomu akorát
říci, že je to nesmysl, že nejsme ve
fabrice, a že se nedá přesně – do
posledního stroměčku, do posled-
ního aru – naprojektovat práce pro
výběrová řízení na příští rok tak,
aby byly v souladu s požadavky,
které jste nám dali. Protože u nás
v současnosti probíhá obnova LHP,
tak nejsme schopni a ochotni dělat
nesmysly pro nesmysly. Měl by se
nějaký vedoucí pracovník, který za to
bere desetitisíce, zamyslet nad tím,
co vlastně les je. Les není fabrika, má
dlouhou obnovní dobu 100 let, s tím
se musí počítat. Naprojektovat práce
do posledního aru, do posledního
hřebíku do oplocenky, do posled-
ního metru na opravu oplocenek
a podobně, je nesmysl. To nejde.
A tím by se někdo měl zabývat.
Spánembohem.

Vážený pane kolego,
Lesy České republiky se staly zadava-
telem ve smyslu zákona o zadávání
veřejných zakázek. Základním po-
žadavkem je co nejpřesnější určení

obsahu zakázky tak, aby bylo zřejmé,
co je předmětem soutěže. Zodpo-
vědní pracovníci podniku i zástupci
našich obchodních partnerů jsou si
vědomi, že projekty prací vypracov-
vané s časovým předstihem se nutně
musí částečně lišit od skutečnosti.
Míra odlišení je vždy předmětem
připravované obchodní smlouvy.
I v případě obnovy lesního hospo-
dářského plánu však lze s určitou
mírou znalosti zpracovat projekt pro
následující rok, s využitím zna-
losti předchozího vývoje a trendů
projektovaných úkolů. Součástí
zadávací dokumentace každého
lesního hospodářského plánu je
povinnost zpracovatele přednostně
připravit a předat návrh realizace
plánovaných úkolů pro první rok
platnosti plánu. Tento dokument
by měl vznikat v těsné spolupráci
zpracovatele lesního hospodářského
plánu a revírnicka.

Věříme, že ve Vámi zmiňovaném pří-
padě došlo k nedorozumění, a dou-
fáme, že příprava výhledů pro příští
rok i na základě tohoto vysvětlení
probíhá na Vašem pracovišti hladce.
Lesu zdar.

Úsek výroby

4

Dobrý den.
Po životních zkušenostech se
představím asi jen jako revírnik
z Vysočiny. Moje připomínka se
týká zpracování sumářů projektů
na rok 2007, jedná se o strukturu
podkladů pro projekty. Jsem si
vědom toho, že výběrové řízení na
rok 2007 bude probíhat v nových
podmínkách a podle zákona. Ale teď
k věci. Do 10. 8. byl pro mě termín na
odevzdání tabulek, tj. struktura pod-
kladů pro projekty. Jen tak na okraj,
tato excelová tabulka byla asi z ně-
čeho vyjmuta, protože nepočítala,
nedělala součty, procenta, nedoplňo-
vala text atd. Zadání znělo: Z toho,
co již máte připraveno pro projekty,
plus kvalifikovaný odhad, zpracujte
požadované sumáře. Za dvě hodiny,
nebo ti horší za dopoledne, to máte



hotové. Já jsem asi ten nejhorší, protože jsem na tom dělal dva dny, ale jen proto, aby tyto informace nebyly totální bludy. Dokonce jsem zadal těžební činnosti do počítače, abych mohl pořádně rozdělit dříví dle skupin dřevin, ceníkových kódů a hmotností. Tak bych musel postupovat i u pěstební činnosti, abych se dostal na ta správná čísla. Dnes, to je 17. 8., se dozvím, že jestli chci nějaké změny, tak již je skoro pozdě, ale podstatné je, ta nová informace je, že čísla mají být co nejpřesnější a v příštím roce neměnná. Vlastně se mají rovnat projektům, které odevzdám v první polovině září. Abych sestavil sumáře odpovědí, musím vycházet z plánovaných výkonů v jednotlivých porostech, a to k 10. 8. snad není ani možné. A pak k určitým změnám dojde ještě v tomto roce a ty se následně promítnou do roku příštího, například nezdary jarního zalesnění, uplatnění reklamace do konce září apod. Přesun (???) těžeb v rámci toho, jak spadlo hodně vody atd. Myslím si, že není možné, abychom projekty vypracovávali takhle brzo. Tak jako armáda bez vojáků není armádou, tak i vrcholový management bez kvalitní práce těch nejnižších, vlastně nic není. V LČR pracuji od jejich počátku a snažím se dělat svoji práci dobře. Protože v pořádku se lépe pracuje. Ale posouvání termínů zpracování projektů těžební a pěstební činnosti tomu vůbec nepřispívá. Není nad to, když je projekt řádně zpracován bez odhadů a zadání je přesné pro obě strany, pro LČR i pro dodavatele prací. Zejména v této době, kdy dochází k častému střídání dodavatelů prací a hlavně jeho personálu. Možná by bylo vhodné o plánovaných krocích v činnosti firmy lépe informovat. Ale nejen obecně. Konkrétně. Co to pro který stupeň řízení bude obnášet. Když budu vědět, co mě čeká, tak se podle toho zařídím a objasněné úkoly, u kterých chápu smysl, se budou plnit podstatně lépe. Je to poprvé v životě, kdy se takhle

obracím s nějakým dotazem na vedení firmy. Myslím si, že jestliže můžou existovat audity na různé věci, tak proč se třeba nezajímá někdo o to, co a jak revírník dělá, jestli je vůbec reálné určité věci dodat v takové podobě, aby to mělo smysl pro obě strany. Přeci nebudu dva dny usilovně pracovat na číslech, která vlastně stejně nejsou úplně pravdivá, a za měsíc, za dva budou úplně jiná. Takže to je asi tak všechno, co jsem chtěl říct. Děkuju, nashledanou.

Vážený pane kolego, Lesy České republiky se staly zadavatelem ve smyslu zákona o zadávání veřejných zakázek. Podstatným požadavkem zakázky je co nejpřesnější určení obsahu tak, aby bylo zřejmé, co je předmětem soutěže. V době přípravy projektů stále ještě nebylo zřejmé, zda naše organizace bude vyhlašovat výběrová řízení již od 1. ledna 2007 či později. S ohledem na případný lednový termín došlo i k posunu přípravy projektů. Za potíže, které vám vznikly v souvislosti s námi dodávanými tabulkami, se omlouváme a věříme, že do budoucna bude vše lépe plánováno. Z Vašeho podnětu je však také zřejmé, že Vám pravděpodobně lesní správce dostatečně neobjasnil právní situaci, ve které se naše organizace nově nachází, a postup, který byl vedením firmy zvolen. Tato skutečnost je chybou nejen ředitelství nebo krajského inspektorátu, ale i lesního správce, který měl potřebné informace předat z porady na krajském inspektorátu. V současné době klademe důraz na vyšší informovanost krajských článků Lesů České republiky i lesních správů pořádáním pravidelných měsíčních porad na krajské úrovni a čtvrtletních porad všech vedoucích organizačních jednotek. V tomto ohledu by měl sehrávat větší roli také časopis Lesu zdar. Vzhledem k jeho výrobním lhůtám zvažujeme i vydávání dalších operativních informačních materiálů.

Vážený pane, děkujeme za Váš podnět a opravdu upřímně si jej – i když je převážně kritický – vážíme. Zpětná vazba je pro vedení firmy důležitá. Věříme, že neztratíte energii a nadšení pro další práci v Lesích České republiky. Lesu zdar.

Úsek výroby

— 5

Připomínka k používání cizích slov u LČR

Žijeme v ČR, a čím dál víc používáme cizích slov. Není problém si je najít ve slovníku a zjistit, o co jde, ale jejich používání se u podniku LČR v poslední době nějak rozmohlo. Pravděpodobně jde o módní záležitost (ono to letí) a možná chce být někdo zajímavý, ale na důležitosti mu to nepřidá, spíš naopak. Myslím, že použití českých výrazů není určité závadné a na kvalitě projevu neubere. Děkuji za pozornost.

Vážený pane kolego, vážená paní kolegyně, děkujeme Vám za připomínku k úrovni jazykové kultury v podniku Lesy České republiky. Na jedné straně stojí jistě potřeba používat při odborné práci jednotné terminologie, která v mnoha případech používá právě spíše cizí slova než české výrazy. Zde můžeme těžko cokoli měnit. Jedná se především o nové obory jako je marketing, obchod nebo finanční trhy. Na druhou stranu, jako solidní firma chceme dbát na úroveň jazykové kultury i ve smyslu řádného používání českých výrazů tam, kde tomu nic nebrání. Naše propagační materiály a jiné výstupy pro veřejnost procházejí vždy jazykovou korekturou, která by nadměrné používání cizích slov měla omezit. Stejně tak by jistou úroveň jazykové kultury měli zachovávat i vedoucí pracovníci ve styku s podřízenými, ať již písemně nebo ústně. Každopádně se rozhodně budeme snažit o používání českých ekvivalentů, pokud existují. Je pravda, že v tomto ohledu je

člověk trochu profesně zaslepen, a to tím víc, pokud v minulosti pracoval u zahraniční společnosti. V případě, že byste našel například v podnikových dokumentech nějaký příklad nadměrného a nesrozumitelného používání cizích slov, obraťte se na nás s konkrétním podnětem s důvěrou znovu. Lesu zdar.

Marketing a PR

— 6

Dobrý den, jsem ze západních Čech. Chtěl bych se zeptat, jakým způsobem je řešen nárok na pití v letních měsících, kdy teplota překračuje 30 stupňů Celsia u venkovního provozu. Ptám se proto, že na naší lesní správě nic nedostáváme. Tak jestli je nárok a jak to případně bude řešeno. Děkuji a na shledanou.

Vážený pane kolego, vážená paní kolegyně, podle § 5 NV č.178/2001 Sb. se ochranné nápoje poskytují při trvalé práci na venkovních pracovištích, když teplota vzduchu přesáhne 28° C (měřeno ve stínu) nebo když teplota klesne pod 4° C. U LČR se v obdobích od 1. 6. do 31. 8. a od 1. 11. do 31. 3. poskytuje dělníkům na venkovních pracovištích příspěvek na pořízení nápojů ve výši 2 Kč za každý odpracovaný den. Paušální částka byla stanovena na základě ceny minerální vody Mattoni a počtu dnů s teplotou nad 28° C a pod 4° C v roce 2000.

Úsek strategie a personalistiky

(Pozn. red.: Některé dotazy, zejména telefonické, jsme byli nuceni zkrátit. Rovněž jsme z některých dotazů vypustili zbytečně silné výrazy.)

nové odborné publikace a knihy z oboru lesnictví a příbuzných oborů



LESY ČESKÉ REPUBLIKY, S. P.: VÝROČNÍ ZPRÁVA 2005

Vyd. Lesy České republiky, s. p., Hradec Králové, 2006

ZPRÁVA O STAVU LESA A LESNÍHO HOSPODÁŘSTVÍ ČESKÉ REPUBLIKY V ROCE 2004

Vyd. Ministerstvo zemědělství ČR
v Lesnické práci, s. r. o., Praha, 2005

ŽIVOT A DÍLO PROF. ING. ZDEŇKA POLENA, DRSc.

Seminář u příležitosti jeho nedežitých 85. narozenin
— Sborník referátů ze semináře, Kostelec nad Černými lesy, 27. 4. 2006. Smyslem semináře bylo si připomenout a do určité míry i zhodnotit profesně plodný život a dílo Prof. Ing. Zdeňka Polena, DrSc. (30. 4. 1921 – 23. 9. 2002), který významně přispěl k profilaci Pražské pěstební školy. Prof. Poleno měl tři velké lesnické vzory, jimiž byli prof. J. Konšel, prof. A. Dengler a prof. J. Sigmond, kteří již od jeho studentských let nejvíce naplňovali jeho představy o efektivních způsobech obhospodařování lesů v souladu s přírodními zákony. Vyd. Česká zemědělská univerzita v Praze, Fakulta lesnická a environmentální, Praha, 2006
/zakoupeno u vydavatele pro technickou knihovnu LČR HK/

100 OTÁZEK A ODPOVĚDÍ K OBHOSPODÁŘOVÁNÍ LESA PŘÍRODĚ BLÍZKÝM ZPŮSOBEM

Jan Metzl, Milan Košulič st.
— Publikace obsahuje doporučení



stoupenců ekologického lesnictví k přechodu pasečného (holosečného) hospodářství na způsob „přírodě blízký“.
Vyd. FSC ČR, Brno, 2006
/darováno autorem Janem Metzlem
technické knihovně LČR HK/

OBNOVA HORSKÝCH SMŘČIN

— Sborník ze semináře, Horní Planá – Olšina, 7. 6. 2006.
Vyd. Česká lesnická společnost, Praha, 2006
/darováno Českou lesnickou společností,
Praha, technické knihovně LČR HK/

ÚLOHA LESNÍKŮ V OCHRANĚ PŘÍRODY A KRAJINY

— Sborník ze semináře (Srbsko, 22. 6. 2006) k projednávání a zveřejňování výsledků práce ve výzkumu i praxi lesníků v ochraně přírody a krajiny. Cílem je ukázat řešení praktických problémů a řešení v ochraně přírody a krajiny lesníky v různých sférách činnosti. Ukázat styčné body lesnických aktivit v ochraně přírody a lesnické praxi a přispět k hledání společných oblastí zákona č. 289/1995 Sb., o lesích, a zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, a k informaci o jejich řešení v Národním lesnickém programu. Vyd. Česká lesnická společnost, Praha, 2006
/darováno Českou lesnickou společností,
Praha, technické knihovně LČR HK/

HOSPODÁŘENÍ V LESNÍM MAJETKU STŘEDNÍ VELIKOSTI

— Sborník ze semináře – z pochůzky po trase vycházky lesníků po sto



letech a ze setkání lesníků západních Čech, Vrhavěč (Klatovsko), 29. 8. 2006.
Vyd. Česká lesnická společnost, Praha, 2006
/darováno Českou lesnickou společností,
Praha, technické knihovně LČR HK/

DOPRAVA DŘEVA V NOVÝCH ODBYTOVÝCH A TECHNOLOGICKÝCH PODMÍNKÁCH

— Sborník ze semináře, Tlustice, 5. 9. 2006.
Vyd. Česká lesnická společnost, Praha, 2006
/darováno Českou lesnickou společností,
Praha, technické knihovně LČR HK/

STABILISATION OF FOREST FUNCTIONS IN BIOTOPES DISTURBED BY ANTHROPOGENIC ACTIVITY

Stabilizace funkcí lesa v biotopech narušených antropogenní činností
— Sborník z mezinárodní vědecké konference (Opočno, 5. – 6. 9. 2006), která byla pořádána v rámci výzkumného záměru MZe–0002070201 „Stabilizace funkcí lesa v biotopech narušených antropogenní činností v měnících se podmínkách prostředí“.
Vyd. VÚLHM Jíloviště-Strady, Výzkumná stanice Opočno, Opočno, 2006
/darováno Výzkumnou stanicí VÚLHM Opočno technické knihovně LČR HK/

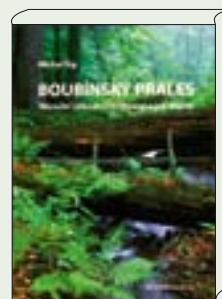
POVOLOVÁNÍ KÁCENÍ STROMŮ ROSTOUCÍCH MIMO LES PODLE ZÁKONA Č. 114/1992 SB., O OCHRANĚ PŘÍRODY A KRAJINY

— Sborník ze semináře, Dobřícho-vice, 7. 9. 2006. Praxe v povolování

kácení dřevin mimo les (zákon č. 114/1992 Sb.) je značně široká a nejednotně řešená. Exaktní kriteria nejsou a ani nemohou být, a proto v cílové skupině ležící uprostřed mezi povolením či zamítnutím jsou řešení většinou v oblasti úsudku, názorů a znalostí rozhodovatele. Řešení modelových situací umožní získat určitou objektivitu a zpřesnit výklad vyhlášky č. 395/1992 Sb. na konkrétní situace. Lze odhadnout, že počet povolení kácení dřevin rostoucích mimo les se v ČR počítá ročně na desetitisíce.
Vyd. VÚLHM Jíloviště-Strady, Výzkumná stanice Opočno, Opočno, 2006
/darováno Výzkumnou stanicí VÚLHM Opočno technické knihovně LČR HK/

PRŮVODCE KRYTOKOŘENNÝM SADEBNÍM MATERIÁLEM LESNÍCH DŘEVIN

Antonín Jurásek, Jarmila Nárovcová, Václav Nárovec
— V roce 2000 bylo tehdejší Odborem tvorby lesa MZe ČR zadáno pěstebnímu výzkumu VÚLHM vypracování systému ověřování biologické nezávadnosti pěstebních obalů pro krytokořenný sadební materiál. Záměrem bylo, aby vlastník lesa měl při nákupu těchto výpěstků dostatek informací o standardní kvalitě a měl jistotu, že k výsadbě používá sadební materiál bez závažnějších kořenových deformací. Státní podnik Lesy České republiky k tomu výrazně přispívá tím, že od dodavatelů sadebního materiálu vyžaduje standardní kvalitu podle ČSN 48 2115 včetně krytokořenného sadebního mate-



riálu s biologicky ověřenými obaly. V publikaci jsou uvedeny základní informace o tom, jakým způsobem je problematika kvality krytokořenného sadebního materiálu aktuálně řešena. Publikace zahrnuje nejnovější výsledky testování pěstebních obalů, t. j. obsahuje poslední verzi Katalogu obalů aktualizovanou k datu 31. 3. 2006. Využívání těchto poznatků by mělo výrazně přispět ke zvýšení kvality obnovy lesa při použití krytokořenného sadebního materiálu. Publikace vznikla v úzké spolupráci se státním podnikem Lesy České republiky. Vyd. Lesnická práce, s. r. o., Kostelec nad Černými lesy, 2006 /darováno Výzkumnou stanicí VÚLHM Opocno technické knihovně LČR HK/

DŘEVO KRÁSNÝCH STROMŮ

Martin Patříčný

— Velká obrazová publikace (přes 320 fotografií) vypráví o stromech, o tom, jak vlastně vypadají uvnitř. Máte-li za oknem třeba jablono či javor, najdete si je v této knize – od listu a větvičky, přes celkový vzhled a dřevařské řezy, až ke šperku, misce, sošce... Krásné fotografie spojuje zasvěcený komentář autora, uměleckého sochaře a řezbáře, vycházející z myšlenky, že každý strom je živý tvor, osobnost a individualita. Samotný závěr krásné knihy provází slovo Vladimíra Blahuty, bývalého generálního ředitele státního podniku Lesy České republiky. Vyd. Grada Publishing, a. s., Praha, 2005 /třetí, přepracované vydání/ /zakoupeno u vydavatele pro technickou knihovnu LČR HK/

LESNICKÉ ŠKOLY V PÍSKU A ING. HUBERT NEUMAN

Stanislav Motl a kolektiv

— Publikace je věnována dnes už zesnulému lesnickému středoškolskému profesorovi (1948–1976) a emeritnímu řediteli lesnických škol v Písku (1950–1970) – ing. Hubertu Neumanovi. Po předmluvě následuje stěžejní medailon k biografie ing. Huberta Neumana. Poté následují šest memoárových statí, obsáhla citace použitých pramenů a obrazové přílohy. Vyd. vlastním nákladem autorů v Ústavu jaderných informací Zbraslav, a. s., Praha, 2006 /darováno technické knihovně LČR HK/

DYNAMIKA VÝVOJE PRALESOVITÝCH REZERVACÍ V ČESKÉ REPUBLICE II: LUŽNÍ LESY – CAHNOV-SOUTOK, RANŠPURK, JIŘINA
Tomáš Vrška, Dušan Adam, Libor Hort, Petra Odehnalová, David Horal, Kamil Král

— Druhý díl ediční řady o českých

a moravských pralesovitých rezervací se zabývá problematikou lužních lesů – nejdynamičtější se vyvíjejících lesních společenstev v České republice. Přináší výsledky opakovaných šetření dřevinného i bylinného patra a půdních poměrů z nejcennějších rezervací na soutoku Moravy a Dyje, národních přírodních rezervací Cahnov-Soutok a Ranšpurk, a z polabské Přírodní rezervace Jiřina. Souhrnné výsledky šetření objasňují historický vývoj rezervací i současnou dynamiku vývoje zkoumaného ekosystému, dokládají dlouhodobé ovlivnění člověkem i schopnost ekosystému vyrovnávat dřívější vlivy při opětovném ponechání samovolnému vývoji. V práci jsou též odvozeny zásady managementu různých ovlivněných rezervací na srovnatelných stanovištích. Český a anglicky psaná kniha je vybavena množstvím tabulek, grafů, fotografií a map, včetně podrobných map stromů šetřených rezervací. Vyd. Academia, Praha, 2006 /zakoupeno u vydavatele pro technickou knihovnu LČR HK/

ZÁKONY LESNÍ, HONEBNÍ, RYBÁŘSKÉ A O OCHRANĚ VÝROBY ZEMĚDĚLSKÉ

uspořádal a poznámkami opatřil: Egon Zeis

— Kniha obsahuje zákony, nařízení a jiné předpisy, platné v zemi české a moravskoslezské, jimiž je upraveno lesnictví (díl I.), honba (díl II.), rybářství (díl III.) a ochrana zemědělské výroby (díl IV.). IV. díl se omezuje na ochranu výroby rostlinné. Předpisy o personálu a organizaci státní služby v uvedených oborech, podané z úsporných důvodů z velké části jen ve formě přehledu, jsou shrnuty v dílu V. Předpisy, vydané pro Slezsko, platí ve slezské části země moravskoslezské včetně Hlučínska. Vyd. Československé kompas, Praha, 1937, v edici Komentované zákony Československé republiky /zakoupeno v antikvariátě pro technickou knihovnu LČR HK/

ROSTLINY (Z ANGLICKÉHO ORIGINÁLU „PLANT“ Z ROKU 2004)

hlavní redaktorka: Janet Marinelli

— Obrazová encyklopedie rostlin celého světa je rozdělena do pěti částí. Svět rostlin popisuje, jak se rostliny vyvíjely a kolik z nich potřebuje k přežití naši ochranu. V kapitole Globální ekosystémy jsou nastíněny souvislosti mezi rostlinami a přírodními podmínkami, ve kterých rostou. Encyklopedie rostlin představuje rostlinnou říši v 12 částech od Stromů a keřů po Masožravé rostliny. Invazní rostliny odhalují druhy,

které nejvíce ohrožují biodiverzitu na Zemi. Referenční sekce obsahuje užitečné adresy, mapy a informace o ochraně přírody a slovníček pojmů. Velkolepý průvodce rostlinnou říší představuje nádherné fotografie více než 2 000 rostlin, vysvětluje původ každé rostliny a popisuje její přirozené stanoviště a podmínky, odhaluje, které rostliny jsou ohrožené a jak můžeme pomoci při jejich záchraně, a poskytuje rady, jak rostliny pěstovat v kultuře. Vyd. Euromedia Group k. s. – Knižní klub, Praha, 2006 /zakoupeno v síti knihkupců pro technickou knihovnu LČR HK/

BOUBÍNSKÝ PRALES. NÁRODNÍ PŘÍRODNÍ REZERVACE A JEJÍ DĚJINY

Michal Šíp

— Boubínský prales je nejznámějším chráněným územím České republiky, současně ale také patří k nejstarším lesním rezervacím v Evropě. Přirozený, po staletí lidskou činností téměř nedotčený vývoj lesní vegetace v této části boubínských lesů byl důvodem pro jejich ochranu. Boubín ovšem neleží mimo veškerou civilizaci, ale je součástí středoevropské kulturní krajiny. Vzhledem k jeho poloze nedaleko trojmezí tvořeného Českou republikou, Rakouskem a Německem, je historie boubínského pralesní rezervace spjata s kulturní historií tohoto regionu. Kniha se zabývá těmito různými aspekty. Obsahem závěrečných kapitol je přehled kategorií chráněných území v České republice, Rakousku a Německu a seznam odborné literatury. Publikace vyšla v identické úpravě v české a německé mutaci. Vyd. ve spolupráci se Správou NP Šumava a Správou NP Bavorský les Edition Sagitta, Oldenburg, 2006 /zakoupeno v Knihkupectví Myslivost, Praha, pro technickou knihovnu LČR HK/

CHRÁNĚNÁ ÚZEMÍ OPAVSKA

Milan Kubačka

— Publikace si nečiní nárok na vyčerpávající charakteristiku chráněných území bývalého okresu Opava, ale chce podnítit zájem o přírodu především u mladé generace. Vyd. All design graphics, s. r. o., Frýdek-Místek, 2005 /darováno Ekocentrem Vikštejn při ZO ČSOP Opava technické knihovně LČR HK/

HODNOCENÍ FRAGMENTACE KRAJINY DOPRAVOU

Petr Anděl, Ivana Gorčicová, Václav Hlaváč, Ladislav Miko, Helena Andělová

— Dopravní stavby, dálnice, silnice a železnice patří k hlavním faktorům způsobujícím fragmentaci krajiny – dělení krajiny na stále menší

a menší celky. Cílem metodické příručky je podpořit začlenění problematiky fragmentace krajiny do všech rozhodovacích procesů v oblasti územního plánování, ochrany přírody a hodnocení vlivů koncepcí a záměrů na životní prostředí. Po úvodní kapitole následuje obecný rozbor problematiky fragmentace krajiny a objasnění teoretických ekologických kořenů i vazeb na praktické řešení otázek ochrany životního prostředí. V samostatné kapitole je popsána použitá metodika jako jeden z možných přístupů pro popis a kvantifikaci fragmentace dopravou. Tato metodika je v následující kapitole aplikována na území České republiky a výsledné příložené mapy poskytují přehled o riziku fragmentace krajiny v různých částech státu. Mohou tak být pro čtenáře základním podkladem pro hodnocení jím řešeného území. Dále příručka pojednává o možnostech využití této metodiky a výsledků v různých úrovních územního plánování a dalších aplikacích. Příručka je doplněna slovníkem použitých pojmů a seznamem použité literatury. Vyd. Agentura ochrany přírody a krajiny ČR, Praha, 2005 /darováno Agenturou ochrany přírody a krajiny ČR v Praze technické knihovně LČR HK/

PAMÁTNÉ STROMY OPAVSKA. PRŮVODCE PO VÝZNAMNÝCH A PAMÁTNÝCH STROMECH OPAVSKA

Milan Kubačka, Marcela Kubačková

— Průvodce představí strom jako jeden velký organismus, který má svůj vývoj. Všimne si i toho, že je domovem mnoha druhů živočichů a dalších rostlin, které tvoří společně jeden biotop s nespočtem množstvím potravinových řetězců, ve kterých koluje energie, vytvořena právě touto asimilující rostlinou. Vyd. All design graphics, s. r. o., Frýdek-Místek, 2005 /darováno Ekocentrem Vikštejn při ZO ČSOP Opava tech. knihovně LČR HK/

PŘÍRODNÍ PAMÁTKA NA PLACHTĚ.

Průvodce naučnou stezkou

— Průvodce chráněnými územími přírodních památek „Na Plachtě 1“ a „Na Plachtě 2“, která se rozkládají na jihovýchodním okraji města Hradec Králové.

Vyd. pro Agenturu ochrany přírody a krajiny ČR a Muzeum VČ v Hradci Králové Olga Čermáková, nakladatelství, Hradec Králové, 2004 /darováno technické knihovně LČR HK/

— Jiří Uhlíř, Ředitelství LČR

TRUBAČI LDF MZLU V BRNĚ
VE SPOLUPRÁCI S DĚKANEM LDF
A REKTOREM MZLU V BRNĚ
VÁS SRDEČNĚ ZVOU NA

HUBERTSKOU MŠI B dur

**V KATEDRÁLE SV PETRA A PAVLA V BRNĚ
V NEDĚLI 12. LISTOPADU 2006 V 9:00**

diriguje autor
JUDr. Petr Vacek,
člen Loveckého Tria Praha

Trubači IDF MZLU v Brně
ve spolupráci s děkanem LDF
a rektorem MZLU v Brně

ČESKÁ ZEMĚDĚLSKÁ UNIVERZITA V PRAZE
FAKULTA LESNICKÁ A ENVIRONMENTÁLNÍ,
KATEDRA PĚSTOVÁNÍ LESŮ A ŠKOLNÍ LESNÍ
PODNIK V KOSTELCI NAD ČERNÝMI LESY
VÁS SRDEČNĚ ZVOU NA DVOUDENNÍ
KONFERENCI

DOUGLASKA A JEDLE OBROVSKÁ opomíjení giganti

**12.–13. ŘÍJNA 2006 (ČTVRTEK–PÁTEK)
NA ZÁMKU V KOSTELCI NAD ČERNÝMI LESY,
EXKURZE OBLAST ŠLP**

pod záštitou děkana Fakulty lesnické a environ-
mentální ČZU v Praze Prof. Ing. Viléma
Podrázského, CSc. a ředitele Školního lesního
podniku v Kostelci nad Černými lesy ČZU v Praze
Ing. Václava Malíka, Ph.D.

kontaktní adresa: neuhoferova@knc.czu.cz nebo
FLE ČZU Praha děkanát – pracoviště Kostelec nad
Černými lesy, ing. Pavla Neuhořerová, Csc.,
nám. Smiřických 1 – zámek
281 63 Kostelec nad Černými lesy
telefon: 321 610 381 nebo 724 263 280

ČESKÁ ZEMĚDĚLSKÁ UNIVERZITA V PRAZE
FAKULTA LESNICKÁ A ENVIRONMENTÁLNÍ,
KATEDRA PĚSTOVÁNÍ LESŮ
A LESY ČESKÉ REPUBLIKY, STÁTNÍ PODNIK
VÁS SRDEČNĚ ZVOU NA DVOUDENNÍ
KONFERENCI S EXKURZÍ

MODŘÍN strom roku 2006

**26.–27. ŘÍJNA 2006 (ČTVRTEK–PÁTEK)
NA ZÁMKU V KOSTELCI NAD ČERNÝMI LESY,
EXKURZE OBLAST ŠLP**

pod záštitou děkana Fakulty lesnické
a environmentální ČZU v Praze Prof. Ing. Viléma
Podrázského, CSc. a generálního ředitele
státního podniku LESY ČESKÉ REPUBLIKY
Ing. Františka Konička

kontaktní adresa: neuhoferova@knc.czu.cz
nebo FLE ČZU Praha děkanát – pracoviště Kostelec
nad Černými lesy,
ing. Pavla Neuhořerová, Csc.,
nám. Smiřických 1 – zámek
281 63 Kostelec nad Černými lesy
telefon: 321 610 381 nebo 724 263 280

ČESKOMORAVSKÁ MYSLIVECKÁ JEDNOTA, LESY ČESKÉ REPUBLIKY, VOJENSKÉ
LESY A STATKY, STŘEDNÍ LESNICKÁ ŠKOLA HRANICE, ČESKÁ LESNICKÁ
SPOLEČNOST, POD ODBORNOU ZÁŠTITOU A S FINANČNÍM PŘÍSPĚNÍM
MINISTERSTVA ZEMĚDĚLSTVÍ ČR
SI VÁS DOVOLUJÍ POZVAT NA SEMINÁŘ

předcházení škod spárkatou zvěří

Škody zvěří na lesních kulturách a porostech jsou dlouhodobým a tiživým
problémem lesního hospodářství. Každé reálné opatření ke snížení škod
je vítané, protože evidované i neevidované poškození porostů je skutečně
značné a jejich náprava, je-li vůbec možná, nákladná.

Nejlépe je škodám předcházet a cílem semináře je rozhodnout
všechny možnosti k nápravě.

**ČTVRTEK, PÁTEK, 19., 20. ŘÍJNA 2006
HRANICE NA MORAVĚ, POTŠTÁT**

akce je pořádána s finančním příspěvním Lesů České republiky, s. p.
bližší informace:

Ing. Pavel Kyzlík, tel.: 221 082 384,
fax: 222 222 155, mobil: 603 163 409, e-mail: cesles@csvts.cz

ČESKÁ LESNICKÁ SPOLEČNOST, NOVOTNÉHO LÁVKA 5, 116 68 PRAHA 1
POD ODBORNOU ZÁŠTITOU A S FINANČNÍM PŘÍSPĚNÍM
MINISTERSTVA ZEMĚDĚLSTVÍ ČR, ÚSEKU LH,
SI VÁS DOVOLUJE POZVAT
NA CELOSTÁTNÍ SEMINÁŘ

vzácné a ohrožené druhy lesních dřevin

Již v roce 1995 se MZe ČR zabývalo vrácením vzácných a ohrožených druhů
lesních dřevin zpět do našich lesů. K tomu byla vydána brožura, která
je ve svých závěrech platná dodnes. 4 opatření nutná pro záchranu tisů,
5 pro jilmu, 3 pro břeky a další ohrožené jeřáby; dále bylo upozorněno
na třešeň ptačí, hrušeň planou a jablono lesní. Pro jedli bylo stanoveno
6 bodů postupu; jedle však není pro svoji rozsáhlou problematiku
předmětem našeho semináře.

Snahou lesníků a ochránců přírody je vrátit do naší přírody i lesů tyto
dřeviny a posílit druhovou rozmanitost. V dlouhodobém pohledu zpětné
zavedení některých dřevin bude přínosné i ekonomicky např. břek a třešeň
a zejména uvedení odolných jilmů bude velmi významné.

**ÚTERÝ, 10. ŘÍJNA 2006
HOTEL ROZTOKY V KŘIVOKLÁTE**

bližší informace:

Ing. Pavel Kyzlík, tel.: 221 082 384, mob.: 603 163 409

ČESKÁ LESNICKÁ SPOLEČNOST A STŘEDNÍ RYBÁŘSKÁ ŠKOLA A VYŠŠÍ
ODBORNÁ ŠKOLA VODNÍHO HOSPODÁŘSTVÍ A EKOLOGIE VODNANY
POD ODBORNOU ZÁŠTITOU A S FINANČNÍM PŘÍSPĚNÍM MINISTERSTVA
ZEMĚDĚLSTVÍ ČR, ODBORU RYBÁŘSTVÍ, MYSLIVOSTI A VČELAŘSTVÍ
SI VÁS DOVOLUJÍ POZVAT NA SEMINÁŘ

aktuální problematika v rybářství a vodním hospodářství v ČR

Výkon rybářského práva se v ČR řídí zákonem č. 99/2004 Sb. o rybářství
a vyhláškou č. 197/2004 Sb. dále zákonem č. 254/2001 Sb. vodním
zákonem a konečně i zákonem č. 114/1992 Sb. o ochraně přírody
a krajiny. V naší republice je evidováno přes 2 tisíce profesionálních rybářů
a přibližně 350 tisíc zájmových rybářů.

Je v zájmu všech zainteresovaných složek, aby hospodaření s bohatstvím
našich vod bylo v souladu se všemi právními normami

**ÚTERÝ, 24. ŘÍJNA 2006
VODNANY, BUDOVA STŘEDNÍ RYBÁŘSKÉ ŠKOLY**

bližší informace:

Ing. Pavel Kyzlík, tel.: 221 082 384, mobil: 603 163 409,
Mgr. Iva Kubátová, tel.: 221 082 384, mobil: 731 576 727

ČESKÁ LESNICKÁ SPOLEČNOST, NOVOTNÉHO LÁVKA 5, 116 68 PRAHA 1
POD ODBORNOU ZÁŠTITOU A S FINANČNÍM PŘÍSPĚNÍM
MINISTERSTVA ZEMĚDĚLSTVÍ ČR, ÚSEKU LH,
SI VÁS DOVOLUJE POZVAT NA CELOSTÁTNÍ SEMINÁŘ

MODŘÍN OPADAVÝ původní dřevina Jeseníků

Modřín tvoří asi 4 % plochy našich lesů. Modřín „Sudetský“ je dřevinou
původní v Jeseníkách. V poslední době se někteří odborníci snaží modřín
z našich lesů postupně vytlačovat jako nepůvodní. Přesto jsou lesníci
přesvědčení, že do hospodářských lesů modřín patří, protože přispívá
k druhové pestrosti, krásné jsou staré modřínové aleje u lesních cest,
zvláště v podzimním a zimním období, kdy komunikace prosvětluje, což
vítají starší lesníci. Modřín dává kvalitní dřevo a je žádoucí na trhu.

**ÚTERÝ, 17. ŘÍJNA 2006
KRNOV, PENZION ŠELENBURK**

bližší informace:

Ing. Pavel Kyzlík, tel.: 221 082 384, mob.: 603 163 409
Mgr. Iva Kubátová, mobil: 731 576 710

LESY ČESKÉ REPUBLIKY, S. P. SEMENÁŘSKÝ ZÁVOD

ZA DRAHOU 191, 517 21 TÝNIŠTĚ NAD ORLICÍ

OD ZÁŘÍ 2006 NABÍZÍME ŠIROKÝ SORTIMENT SAZENIC
OKRASNÝCH LISTNATÝCH A JEHLIČNATÝCH DŘEVIN, VHODNÝCH PRO OSÁZENÍ
VAŠICH ZAHRAD, TERAS, BALKÓNŮ I NÁDOB.

CENY JSOU JIŽ OD 28 Kč

PŘIJĎTE SE PODÍVAT, URČITĚ SI VYBERETE Z VÍCE NEŽ 150 KULTIVARŮ.
V NABÍDCE MÁME TĚŽ NĚKOLIK DRUHŮ OKRASNÝCH ŠÍŠEK A JEDLOVÝCH ŠUPIN,
VHODNÝCH JAKO MULČOVACÍ VRSTVA K ZAKOUPENÝM KONIFERÁM

K BIOLOGICKÉ OCHRANĚ VAŠÍ ZAHRADY NABÍZÍME TAKÉ KVALITNÍ
DŘEVĚNÉ HNÍZDNÍ BUDKY A KRMÍTKA PRO PTÁKY

kontakt: tel.: 494 377 078, mobil 724 523 486
e-mail: lz71@lesy-cr.cz, web: <http://lz71.lesy-cr.cz>

prodejní doba:

prodej probíhá přímo na Semenářském závodě (luštírna semen) v Týništi nad Orlicí

pondělí až pátek od 8.00 do 13.00 hod

úterý a čtvrtek od 8.00 do 16.30 hod



